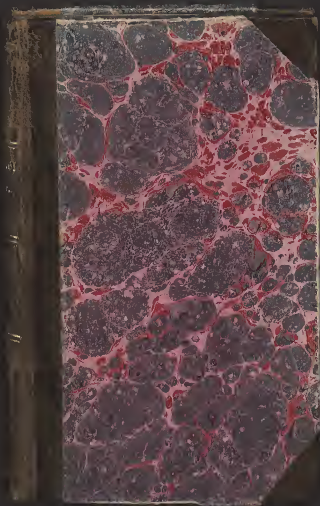

4—

Nockrar Saung-Viisur
Um̃

Kross og Mot

lætingar Guds Barna
i þessum Heime,
Utdregnar af þeirre Book þess
Haatt-upplijsta Mañs
Doct: Valentini Vudriani
Sem hañ kallar

Skoola Krossens

Og
Kieñe-Teikn Christeñdomsens.
Ollum Krosspiaudum Mañeskium til Heilsusamlegrar Underviisunar i sijnum Hörmungum,

Af

Jone Einarssyne/
Schol. Hol. Desigr. Rect.

Pryckt a Hoolum i Hialltadal, Anno 1744.

Post. Giørn. B. Cap. 14.
v. 22.

Oss byriar fyrer miklar Hørmungar iñ ad gaunga i Guds Rijke.

Formaale til Lesarans.

SO Naudsynlegt sem þad er fyrer Eiñ Christeñ Mañ, ad hañ uthelle sijnn Hiarta i Bæneñe fyrer Gude, so giørest og þess Þørf, ad hañ upplypte Hiarta og Tungu æsamt til Guds med Psalmum og Saungvum: Þvi, ad sa sem hefur Skipad og sagt, Vidied Oaflaatanlega, hefur eiñig giefed oss þessa Amiñing, Synged og Spiled Drottne i ydrum Hiørtum, Eph 5, v. 19. Eñ so sem einginn sa kañ ad vænta sier Blessunar af Bæn siñe er ecke bidur i Anda og Sañleika, þad er, med þvi moote, ad hañ gefe Hiarta sitt ølldunges i þess Valld med fullu Truuadartrauste, hver ed er saa Sañe og verulege Goode, so eru og þess Mañs Psalma Saungvar ein Vidurstygd fyrer Gude sem ecke syngiast i Hiartanu, eins og Postulen̄ bijdur ad skie skule, þad er, med øllum sameiginlegum Kroptum Saalareñar, og eiñe Truarfullre Upplypting til þess sem vill bwa medal Lofgiørdar Israelis. Eñ þvilijkur Saungur i Hiartanu er, þvi midur, Heimenum eitt okuñugt Tungumaal, og so sem eiñ Lofsaungur i Afiarlegu Lande. Margur hver byriar ad syngia einhvern Psalm, hvar

hañ

hañ kan ad vera ſtaddur Ut af fyrer ſig, lætur og heyra ſijna Rødd noogu ſkijrt i almeñelegre Pion uſingiørd og i Søfnude Guds Barna, eñ hvert er þo ecke þetta optſijñes eitt Offur ſem ecke er framborred med nie af Hiartanu? Eitt Bulldur Varaña, ſem ſkedur af eintoomre Veniu, Ednr til þeſſ, ad Madur ſkule vera aaliteñ fyrer eiñ vel chriſteñ; Ellegar Meñ liggia þo eingu ad ſijdur kiæfder i ſijnu Synda Fene, ſo ad þa er i Raun o-Sañleika mootmællt þeim Dyrmætuſtu Sañ endum ſem Muñureñ lætur heyra ad hañ mæler þaa ſo er junged: Til Dæmes; Hvert mun þa ecke hryggia vorn Himneſka Fødur, ad margur hver ſijngur, **Gud vor Fader vertu oſſ hia, o. ſ. f.** ſem fer þo med Hroope og Haareyſte, Jaa, Olaata Hlioodum aa moote hønum, þar þeir i Raun Rettre leika ſier ad øllum Skømuñ, ſo ſem ſegiande, verd þu burt fraa oſſ! vier vilium eckert vita af þijnum Vegum! Hvert verdur ecke JEſu Blood troded under Footum aa hiñ ſvivirdelegaſta Haatt af mørgum. Saungvara, ſem hroopar ad ſøñ med Vørunum ſegiande eda ſyngiande, **JEſu Chriſte vier þøckum þier, o. ſ. f.** eñ giørvallt hañs Athæfe, Lifnur og Framferde anglijſer ad hañ er eiñ Ovin Kroſſens Chriſti, med þvi hañ veit ecke, og hirt er ecke uñ ad vita, hvad þad ſie og Utheimte ad

vera

vera Skijrdur i Christi Dauda, ecke helldur, hvad þad sie, ad Krossfesta og deyda hiñ Gamla og Fordiarfada Mañeñ, ecke hvad þad sie ad afneyta Siaalfum sier, og ecke af neinu Hatre til Syndareñar; Og hverfu miøg verdur ecke Aude Naadareñar uppegndur til Reide og hryggdur af Morgum þeim er syngur, þa hañ hefur upp þeñañ Psalm ad søñn med myklu Raddar Megne;

Nu bidium vier Heilagañ Anda, ad vier mættum i Christelegre Tru rett standa, o. s. f. eñ berst þo og briist i gegn hñs Naadar Verkunum, smaanar hñs Gud doomlegu Giafer, med þvi moote, ad hañ helldur sig laangt i Fiarska fraa þvi Lijferne sem er af Gude, og lætur sier þad duga ad hafa eina Muñ-Tru, hver og so getur vered ein Dioefuls Tru. Þar fyrer ef vor Saungur aa ad vera eiñ þægelegur og sætur Ilmur fyrer vorum Gude, þa hlijootum vier ad upphefia eiñ nyañ Psalm fyrer hønum; Eg meina, vier hlijootum ad vekia Hiarta vort til eiñs alvarlegs Athuga, til eiñar Sañrar Ihugunar, og til rettrar Preyingar, og laata oss þar til stioorna af þeim, hvers Raust og Ord ad er so sem mykell Vatns Nidur, so ad vier lærum ad hroopa i Sañleika og med saarre Tilfiñing; **Af diupre Hrigd aakalla**

eg þig; edur Nu bid eg Gud þu Naad er mig, o. s. f. Høfum vier þa lært ad þeckia þaa Andstyggd sem byr med oss, og hefur gagnspillt oss, þa munum vier upphefia vora Jdrunar Psalma, ecke alleina med Taarfellande Augum og Kveinande Mune, helldur og framfæra þaa af og med andvarpande Hiarta, so ad þeir meiga þa Nafnar kallast Harmasaungvar og Sorgar Liood Syndarans fyrer Gude. Høfum vier þa þar næst orded varer vid og funded til þess Eylijfa Kiærleika Guds i Christo, og Kraptar Blodsens JEsu, til ad verda þvegner og hreinsader af Syndunum þar med, þa munum vier loxta vor Hiørtu syngia eitt Lambsens Psalm framme fyrer hans Stoole med þackanda Mune. Vier munum, þegar vier høfum smackad Guds Frid i Saalum vorum, sem er ædre øllum Mann legum Skilninge, eirnig þann Føgnud i Heiløgum Anda, verda i þeirra Tølu, hveria Postulenn Jacob upphvetur segiande, Er nockur i goodu Giede sa syngie Psalma, Jac. 5. v. 13. Enn þad er eingin heilvita Madur sem vill skilia hier i þessum Ordum Postulans fyrer Psalma, þau Liood mæle og Saungva sem duga ecke til annars enn ad efla Menn i sijnn Andvaraleise; So sem, þvi ver, ad þad maa

heyra

heyra, ad hin vitstola Verolld hylur sijna Mañsaungva, Afmors vijsur, Smaanar-Bøgur, Svivirdingar Liood og greileg Heidingleg Erende, Rijmur og Brage, of miøg og of frekt, helldur meinar Postuleñ myklu framar hvilijka Psalma sem bruka der ern til Lofs heim sem allrina er alls Lofstijrs verdugur og aan allra lijta, af heim nefnelega sem hefur smackad hverßu linfur ad Drottiñ er. Eñ søkum heß had er gamall Sidvane vors alleina alvijsa Guds, ad fæera haa ad niju iñ i Sorgar og Mootlætingar Diuñ, er aadur hafa vered med Gledelaatum, og so sem heir ed dreymer, ad reyna ha med allskonar Iñvortes Neyd, Angist og Hrellingum, stoor kostlegum Freistingum og Motlæte, sem og med Utvortis Andstreime; So gietur had ecke hiaa hvi fared, ad hvilijkra Hiarta og Muñur laate heyra af sier Sorgar Saungva, Harmagraat Jerem: 2. v. 18. 19. Þar fyrer, ef had er heilsusamlegt fyrer eiñ Sottkalldeñ, hønum til Hreßingar og Heilsubotar ad naa til einhvers goods Naaps nockurs Læknera-Meistara, og ef had er Einum hrelldum og Sorgbitnum Eiñ Hugsvølun, ad hañ kvedur had upp fyrer einum Trufostum Vin sem liggur hungt a hønum; Þa hefur og lijka Auctor heßa Saung Bæklings giørt miked vel, er hañ epter Leidarvijsun heß Sal: Doctor Andrians hefur feing-

ed hvilijkum Sorgbitnum og Sturludum Mañ eſtum ſem eg hefe nuntalad, þau Medøl og Rand i Hendur, ſem eru hin beſtu, þad er, tekeñ af Guds Orde, kieñande þeim og ſijnande, hverſu þeir meige med fullu Trauſte og Von varpa allre ſiñe Ahyggiu uppa þañ ſem hefur heited og ſagt, eg vil ecke yſergieſa þig nie forſoma; og munu þeir ſem hliota ad ſveita i þvilijkum glooande Oſne, medtaka þetta Verk med Alud og þacklæætlega, ſo ſem ælln þvi æagiæta Efne mein aſt ad ſie vel og ſnoturlega fyrerkomed i Liood mæ le: Þo verd eg ad gieta hier tveñs til Vidvørunar og Athuga: 1. Eiagiñ Iornnarlaus, ſæ ed ecke heſur giørt ſaña Yfirboot, nie byriad ad gæanga æ Guds Veige, ſkal, edur mæ ætla, ad aller þeſſer Pſalmar ſieu fyrer hañ, jaſnvel þott hañ lijde nockud edur eige i nockru Andſtreimie; Þvi þad er ohætt ad ſeigia vid margañ hvern ſem añadhvert berſt vid Fæatækt og Veſølld, ellegar verdur ad þola einhvørskonar adra Piæning æ Lijkamanum: Þad eruþijn Synda giøld; o. ſ. f. Eingeñ mæ med riettu ælyktaſt ſem eiñ Kroſſberare ſem ecke er aptur horfeñ og ſnueñ til þeſſ ædſta Hyrders og Biſkups Sæalnaña; jæ, alls eingiñ ſem ei hefur giørſt riett-Truadur og ſtendur ecke ſtødugur i þvi ad fylgia Chriſto a epter, Þvi hæ eiñ Chriſteñ þetta giører, þa verdur Kroſſeñ hønum ad Hlutſkipte ſo ſem nockurſkonar Ordu Teikn, ſem ſyne ad hañ æ heima under

JEſu

JEſu Kroſſ Merkte. 2. Eingiñ ſem vill bruka þeſſa Pſalma (nie helldur adra) ſkal lxta þad vera ſiñ Tilgæng alleina, ad haſa Nude edur Dægra-Stitting af Lagenu ſem þeir eru giörder med, ellegar af Skælldſens Orda tiltæke, þott þad ſe ægiætt; Helldur a hver og eiñ ſem fer med Pſalma og andlega Saungva, ad gieſa ſem beſtañ Gaum ad ſiælfu Eſnenu, ſo ad hañ hliote Bleſſan nockra þar af: Ad ſöñu er eitt fallegt Lag og eptertakanlegt Ordatiltæke Lofsverdugt, þvi hverutveggia gietur vel þienad til ſtoorrar uppvakningar, eñ þad er þo ecke þad ſem hellſt og meſt ærijdur; Og ſæ ſem metur þad eiña meſt, fer vidlijka ad og ſkiulans Börn ſem taka vid glingre og glauſande Hiegooma, eñ ſnara burt fra ſier jafnvel eiñe dyrmætre Perlu. Þad er Iñehallded, Gudrækelegt Eſne, og Sañleike Guds Orda i þeſſare Book, ſem eiñ og ſierhver ſæ ed les hana edur heyrer æ ad hun ſie hoͤfd miñ Hond, ſkal allra meſt athuga, ſo ad hañ giete under eins Upplyſt ſier til Guds, og nær hañ er i Tolu rettra Kroſſberara, meige ödlaſt rijkuglega Endurnæring og Liettir þeirrar Byrde ſem ligg-ur þungt æ hönum fræ þeim ſem er uppſpretta og Bruñur allrar Huggunar; Hvar til ſæ Ey-lijfe Gud og Fader Miſkunſemdaña virdeſt bæde ad uppvekia eiñ og ſierhvern þañ ſem er ſtadduri Eymd nockurre, Piñing og Mootlæte, eiñig ad veita hönum þa Raad fyrer ſiñ Anda ad ſæ,

  hvern

hvern hañ hefur stiged, giete hroojad þvi, ad hañ sie læknadur, ad sa, hvern ed hañ kemstrade, giete fagnad yfer þvi, ad þad sie bunded um̃ hañs Saar, og talad so þessum Ordum med sañe epter þeim sem er hañs Høfud Psal: 40. v. 2.3. 4. Eg beid epter Drottne og hañ hneigde sig til mijn, og heyrde mitt Akall, og hañ droo mig ut af þeirre Ognar Grøf, og sette mijna Fætur a Fasta Hellu so ad eg kañ ad gaanga stødugt: Og Nyañ Saung gaf hañ mier i miñ Muñ til ad lofa vorn Gud!

Vallaneſe i Mula Sysslu a General Kirkna Visitatiu Leid, þañ 6. Julii, Anno 1744.

Ludvig Harboe.

1. Psalmur.

I. Psalmur.

Aller þeir/ sem Gudlega vilia lifa i JEsu Christo/ hlioota Hørmung og Ofsookn ad lijda.

Ton, JEsu þijn Miñing mioq sæt er, etc.

J Þijnu Nafne, O JEsu! Andleg aṅ Saung eg byria nu, Upplijsing Heilags Anda þijns, Aform ed styrke Hiarta mijns.

2. A þad dijrmætast Edla Hnoss, Utvalldra JEsu Barna Kross, Hugur er nu ad miñast mier, miñ Gud til Lofs og Æru þier.

3. O JEsu laat þu Anda þiñ,

upplijsa Hug og Skilning minn, so Munnur, Hond og Hiartad mitt, hondle sem ber umm Nafned þitt.

4. Uppa þad Traust, vil eg minn Saal, athuga Krossens Leindar-Maal, þvi Heime þessum er huled Fie, Helgra Guds Barna Arfskipte.

5. J Fyrstu vel þier vita ber, vilier þu DRottne Offra þier, ad øllum þeim, JEsum elska af Root, allt verdur hier ad gaunga i moot.

6. Allskins Hørmungar, Eymud og Naud, eru Christena Daglegt Braud; allskynar Kross og Anauder, eins og þinn Skugge, filgia þier.

7. Og so sem þinn Skugge, ad þvi gaa, alldrei kann þier ad skiliast fraa, Krossenn ad flya eins þier er, Omøgulegt i Heime hier.

8. Alla þa sem Gud elskar vel, audur sem kiende Raphael, i þessu Lijfe hyrter hañ, hier fyrer komast eingeñ vañ.

9. Eñ hvar fyrer mun Gud hryggia þar, hañs Vegum sem þo gaanga at, eñ Ogudlegt Foolk, sem elskar Last, Ei lætur hañ hier so Reynast?

10. Af þvi ad Giæskañ Ein og Preñ, utvallde soddañ Nauma-Meñ, sem Christo lijkest i Kvoleñe, og krijnest sijdar i Dijrdeñe.

11. Andleger Steinar erum vier, under Krossenum fægader, so henntuger fiñunst, Himnum at, Himneskre Dyrdar Borg ad nær.

12. Komer þu hier i Harma-Bad, hura mættu i Sañleik þad, Kieñeteikn þvilijkt Krosseñ er, sem Christo JEsu þig samlijker.

13. Vilier þu epter Eymdar-Dal, Erfa Himneskañ Dyrdar-Sal, med Guds Syne fyrst þa gauuga ber, giegnum Veralldar Mañ-Rauner.

14. Elskendur siina optast nær, agar DRottẽn og Tijdum slær, so þeir sig helldur vare vid, Veralldareñar Glæpa-Sid.

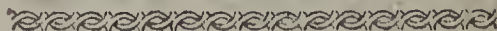
15. Þa Jonas giørde Gude aa mot, greip hañ ad Bragde Hefndeñ fliot, sem hañ leidde a Lijfsens Veg, Lære af þessu Dæme eg,

16. Miin Synd, miin Synd, su Orsøk er, alla Hørmung sem bak ar mier, hier fyrer DRotteñ, hyrter mig, Hiarta-Giæska þijn Fodurlig.

17. O Gud, sem hefur aaskamtad, allra Hørmunga Tijd og Stad, Gief þu oss Naad so gietum vier,

er, geinged Lausnarans Ferel hier.

18. Epter Mootlætes Endad Lijf, Jnleid oss i þitt Dyrdar Lijf, so Lijf og Saal þig lofe þar, Liome Himnesktar Farsælldar! Amen.

II. Psalmur.

Sanchristen Guds Børn eiga ad glediast vid Kross

DRottenn, Eñ hryggiast ecke. Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

GJæt þu mijn Saal ad Gagne þvi, Guds Børn sem hafa Raunmum i, athuga lijka allt þad riett, er þier verdur hier fyrersett, Orvijnglast muntu ecke þa, under Krossenum, helldur faa, Huggun, sem nu ei huxast maa.

2. Christeña Akur Krossen er, Kiarna

Kiarna Ilmsætañ færer þier, saær þu tijtt med Tarum þañ, Tignar Avoxt þa giefur hañ, Uppskierañ heiter eilijf Vist, ef þu trwer a JEsum Christ; hier fær þu meir eñ hafder mist.

3. Ef þu lijdur i Heime hier, Hatur, Motgaung og Ofsookner, þessu mun verda Ender aa, Uppskieru Tijmañþa Meñ siaa, Þeim sem hier lidu Sorg og Saar, samfagna mun þa Hoopur klaar, Lofande Gud uñ eilijf Ar.

4. Eg helld ad Krossen allre sie, Audlegd Veralldar mætare, fyrst hañ Guds Børnum wtvegar, Arftoku Sælu Himneskrar; JEsu linse Lausnare miñ, Lof sie þier fyrer Krossen þiñ, hvern eg mier næsta hollañ fiñ!

5. J Kross-Skoola Guds ef

kiemstu hier, Christeñ Saala, þa
huxa ber, heim i Himneskañ Sælu
Sess, So muntu verda Styrk og
Hress, og uñbera Heimsens alla
Hrygd, J hvørskins Neyd og Nau
na Stygd, Huggadu þig vid Himna
Bygd.

6. Fullþackad alldrei faaum
vier, fyrer þañ Kross sem reynum
hier, Su Saafa mier meir virdest
verd, eñ Vegsemd giørvøll hier aa
Jørd, þegar Verølld eg vijk i fraa,
Vegsemd eilijfa kañ eg faa, Krosseñ
þvi øllu orka maa.

7. Krossens Vikar ef heyskur
er, besta Raad vil eg giefa þier, varpadu i hañ Tignar Trie, tak þad
sama hiaa Skriftteñe, hvoria þaa
Grein, þig gyrna kañ, Gled med
heñe þiñ Jñra Mañ, Eingeñ Freist
ing þa feller hañ.

8. Alldrei finst hier so miked Mein, Mootgaungur, Pijsl, nie Hørmung nein, ad Heilagur Ande giete ei grædt, og giorvalla Mædu Endurbætt, eñ ad naa soddañ Hugg un hañs, Hiartnæmust Bæneñ er til Sans, Eitt þad dijrasta Medal Mañs.

9. Angunum mæne eg uppaa þig, O JEsu kieñ i Briost uñ mig, Endurnæringar liufust Lind, Lijkna mier þiñe Skiepnu Kind; gief oss ad heyia hepped Strijd, hiaalpa oss sijdar Preñing blijd, ad siaa þig Eilijfdar alla Tijd! Amen.

III. Psalmur.

Um þau Nøfn/sem Kross eñ hefur i Heilagre

Rit-

Ritningu:

Ton, Gude Lof skallt Oud mijn iña, etc.

M: Jnstu mijn Saal hvad sagde, Sonur Guds JEsus HErra þiñ, Heilræde holl þeim lagde, sem hura ad vanda Lifnad siñ, hvor fus mier filgia villde, forlaate Elsku þa, sem hañ ei safna skyllde (Saal mijn ad þessu gaa) Kross-Ferel feta riettañ, Fullhuga epter mier: hvern Gud nuun giora liettañ, gaange hiñ riett sem ber.

2. Hvad sem til hier kañ falla, Heimenum i a moote oss, Veikleik og Vannaatt allañ, vor DRottiñ JEsus nefner Kross: Slijkt er Hugguuar Heite, ad Heimsens Vel (þo lijtid) lijkest ad sijnu Leite, Lausnarans Krossburd vid, Eñ Christur a Krosse pijndur, Coronu Dyrd-

Dyrdar vañ, Sijdañ med Sigre
krijndur, Saaluhiaalp ollum fañ.

3. Po saart þike Sorgeñ stijnga, Sañ=Christeñ Madur giœt ad
þar, alldrei kañ þig ad þvijnga, þvilijk Hormung, sem JEsus bar, þegar aa Krosse kvaldest, kaupande wr
Dauda þig, fra aungvu Angre tald
est, Asteñ hañs Hiartanlig, Veit
þvi best Vansemd þijna, og vill
heñe svipta fraa, þviad Velþocknan
sijna, þier hefur JEsus aa.

4. Job maatte eirn soddañ saña, saarum Krosse er nijstur var,
hañ miste Gots og Graña, gaf þo
DRottne eitt hoogvært Svar, þar
epter þungum Saarum, þiaadest
hañs veika Holld, Tapade Kiorum klaarum, klædde sig Dupt og
Molld, Aster og Adstod sijña, all=litla sijña ried, Ogudleg Eigeñ Kviña,

aangrade hañ þar med.

5. Angist og Eymd margfallda, Opt kallar David Mootgaung siñ, þad skalltu þijda og hallda, Pre inging sem tekur Hiartad iñ, sem Frelsareñ fieck og reyna, Fridkaupade siñ Lijd, fyrst Polgiædes Pel hañs hreina, Preitt hefur sama Strijd, sem þig (mijn Saala) pijn er, sijst mun hañ gleyma þier, þvi Hiaalp og Hiaastod sijner, hvøriun sem þlaadur er.

6. Fær og Freistinga Heite, Frelsarans Barna Motlæting, vid hvøriar þo hier þreyte, þaug faa gooda Sigurviñing, Ef þaug i Aiefd strijda, J sañre Von og Trw, med Poleñmæde lijda, Motgaung sem fiña nu; þeirra Polgiæded hreina, þu skyllder læra med, eñ veikleft þeim Voneñ hreina, Vanmaatt

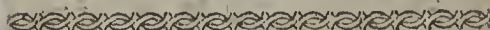
þiñ

þiñ færdu ſied.

7. So ſkalltu Saal mijn geyma, ſoddañ Kroſs-Roſn i Hiarta þier, eñ þeim allðreie gleyma; Eirn veigeñ maattu læra hier, ad Freiſting ſem til kañ falla, Faaheyrt er ecke neitt, Þvi Gud ſer eins med alla, ut ſem hañ hefur leidt, af Heims Aumandar Lande, J ſiñ Hörmunga Rañ, Slijkt er Guds goodur Vande, þvi Gud vill þig Hiaalplegañ.

8. Himneſke Hiartans Fader, hiaalpa oſſ þa Kroſſeñ liggur aa, ſo þar under gaungum glader, Guddoms Kraptur þiñ ſie oſſ hiaa, fyrer Chriſti Kvøl og Pijnu, Kvalræde fraa oſſ ſnw; Giæſkuñar Þele þijnu, þviad vier treyſtum nu, laat oſſ ſtøduga ſtanda, Stioorna oſſ O Fader Kiær, med Uppliiſing Heilags

lags Anda, Amen þess bidium vier! Amen.

IV. Psalmur.

Krossenñ skiedur ecke aþ Hendingu neirne / helldur kiemur hañ af Vilia og Raade lifanda Guds.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hriggest þu, etc.

Hugleid mijn Saal, Ihreirnré Trw, hvadañ ad kiemur Piaun ing sit, er þig so aungrar tijtt, Heimt sens Barna Hial faanijtt, hier uñ, skallt þu ackta þad lijtt.

2. Opoleñmoodur margur hver, moglar og seiger DRottenñ ber, Uñhyggiu aungva uñ mig: fyrst Mañraun Heimsens margfalld-lig,

leg, moot hañs Barne upphvetur sig.

3. Hiner seigia ad Heimureñ sie, hellsta Orsøk i Neydeñe, hvør sig þvi hate vest, ad þeir hafe Hiartad fest, vid Himna Gud, og dyrke hañ best.

4. Eñ þu skallt vita, ad Mootgangs Mein, Millde og Giæska DRottens hrein, tilbijr, og tilskick ar; allar Heimsens Hørmungar, af Hende DRottens eru sendar.

5. Mogla þvi ecke Gude i giegn, geist þo hier dynie Motgangs Regn, þad helldur þeinkia ber, ad margfallt Synda Safn þitt hier, soddañ Krossburd afrekar þier.

6. Hvønær sem Gud vill hyrta þig, Heimureñ allur vendar sig, þangad sem þeinker hañ, mørg þvi hafa Medøl vañ, sem Madureñ ecke

hura kañ.

7. Hura þu sijst ad Herra siaa, Hornúung þijna ei kuñe ad siaa, er Fuglana forsorgar, þvi ætlar hañ þig til Upphefdar, Ædra Lijfs og Farsælldar.

8. Þar fyrer þo þig hyrte hañ, huradu alldrei Vesæll Mañ, ad unya hañs Medølum, þvi Skapareñ stioornar Skiepnunum, Skulld eñ øll er hiaa þier siaalfum.

9. Hvørke Diøfull nie Heimureñ, Himen, Lopt, Siooreñ eda Meñ, þier añars ebla Mein, þvi eins þier DRotteñs Hønden hrein, helldur og sijnum Augnastein.

10. Gud (sagde Joseph) giorde þad, gaf mig hijngad i þeñañ Stad, ad frelster yrdud þier, þu maatt Saal mijn heyra hier, hvørium Krosseñ eigna þier ber.

11. Jod pegar miste allañ Aud, ecke formællte hañ þeirre Naud, helldur a hiñ Veg tier, þad took Gud sem gaf hañ mier, Gude Einum Vegsemdeñ ber.

12. Þar fyrer vertu vel til Frids, væntu af DRottne Hialpar-Lids, sem þesser kieña þier; seigdu, DRottne Dyrdeñ ber, Dagsamlegt þvi Nafned hañs er.

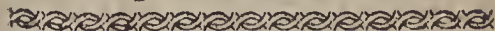
13. HErra JEsu eg þacka þier, þañ Kross þu sendañ hefur mier; þar treyste eg Eflaust a, ad gott allt kiemur Goodum fra, Gled eg mig vid Jhugun þa.

14. Þo mig nu Sorgeñ sære hier, sig gledur Ande miñ i þier, so þvi hañ seigia ma; Mijnu Angre svipter sa, Er sende þad, og lagde mig a.

15. Veit oss JEsu þa Vits-

munie,

nune, ad vona i øllum Kroßburde,
uppaa Almaatten̄ þin̄; Hiaalpa
oß sijdar HErra min̄, Til Himna-
rijkes Fagnadar in̄! Amen.

V. Psalmur.

Krossen̄ er ecke Reide-Tei kn/ helldur Elsku og Nad ar-Merke lifanda Guds.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

CHristen̄ Saala hier kom og siaa,
Krossen̄ þier leggur Gud uppaa,
af Elsku sin̄e Ast og Trw, ecke Rei-
de, sem meinar þu, Mÿskun han̄s
til þijn meire er, Mootgaang þegar
han̄ sender þier.

2. Oß maa virdast, han̄ elske
þa, Einglunum meir, sem hier vill
þiaa, med þvi han̄ vill ad verde þeir,

Veglegre laungtum sijdar meir, alldrei mun Kvøl sit koma uppaa, sem kuñe oss Gude ad skilia fraa.

3. Utvalldra Maña Kvøl og Kross, kallast maa eitt bad dijrsta Hnoss, af sialfum Gude aaskamtad, aadur eñ hafde hañ grundvallad, allra Hlutaña Ástæde, O! bad dijrmæta Hlutskipte.

4. Allt bad sem hellst big aungrar hier, I DRottens Hond big tilreider, bess meir sem Bøled breinger bier, bess nálægare DRotteñ er, Adam gamle og allt hañs Lid, afinaaest, hiñ so lifne vid.

5. Hvørium sem DRotteñs Hond er reid, hier fiñur valla Motgangs Neyd, Eñ alla ba sem Gud elska ried, elur hañ Sorgar Braude med; Ef kieñer bu alldrei Krossens Feikn, kalla maa DRotteñs

Reide-

Reide-Teikn.

6. David kañast vid sagdañ Sid, seigest þvi Krossēñ glediast vid; fyrer Goodu vard hønum Guds Refsing, Guds þvi hun kiende Riettlæting; Packlætes mesta Ørf van er, Ef O Rotteñ vill þig reyna hier.

7. Þaa eg hier reyne Mein og Mood, mijns eru JEsu Dæmeñ good, hønum (þad vottar heiløg Skraa) hafde Faderēñ Pocknan aa; Samt reynde hañ þad Mootgaungs Mein, meire finst ecke Hørmung nein.

8. Angur og Sorg muñ Efe ber, Eirn og Sierhver sem Guds Barn er, Eilijfdeñ giører Enda aa þvi, uppreñur Gledeñ fersk og nij, hiaa sijnum Gude muñ Eilijf Ar, Utvaldra fagnar Hoopur klaar.

9. Miñ JEsu, þu ad soñu sier, Sierhveria Neyd, sem reynum vier, vier kyssium þijna heilla Hønd, Hønd þa sem græder Meineñ vønd, Vøndur þiñ HErra kome oss kiær, Kiærleika þiñ so reynum vær! Amen.

VI. Psalmur.

Vm Þref alldañ Kross Skoola Drottens.

Ton, Herra Gud skapad hefur Jord, etc.

Kom hier mijn Sæl og kiñtu þier, Kross-Skoola DRottens þriar, i hvørium hañ lætur læra af sier, Lijfs Reglu holla: Þa, sem hønum filgia i fastre Tru, Fræding Himneska nemur þu, ef blijfur hønum hiar.

2. Typtunar Skoole Drott-ens

ens dyr, deyder þitt Blod og Holld, hañ sem þar agast, uñ sa flyr, Eilijf Syndaña giølld, Reinslu Skoole Guds añar er, i hverium Von og Tru, i þier, proofar hañs Myskun milld.

3. Pridie hañs Skoole þijngst ur er, þañ hafa reindañ señ, af þessum Heime utleidder, aller Guds Pijslar Meñ. Saal mijn nu skulu þesser þrijr, þier kieña, hversu ad gott med þijr, þo DRottéñ age oss eñ.

4. Andvarp Hiartans og Ydran med, utpressar DRottens Hond, og þeim sem hafde graalaust Gied, giefa kañ hrellda Ond, þvi þesser Skoolar Skaparans, skipta uñ Edle Syndugs Mañs, þo Typtan virdest vond.

5. Guds huleñ Vijsdoomt vita

fær, vel hvor sig ydkar þar, þañ siñ Veralldar Skinsemd skiær, skillde sirr ecke þar, lijfgar ossso saaLijkn ar Kross; lifer þa Gud og bijr i oss, lifum so lidner vær.

6. Silfred i Jordu saurugt var, siñ þo i Ellde er hreint, ef Ellds vid Pijsler eilijfar, oss skal ei verda meint, aa odrum Ofne Þørf er þaa, þvi Nafne Krosseñ heita maa, aan hañs er allt osseint.

7. Lausnara þijnum ad lijkiast hier, Lof er þier allra mest, i Vellysting þo valla skier, viñur þad Krosseñ best, David i utlegd ordte Liood, eñ sem hañ kom og stijrde Piood, hentu hañ Verkeñ vest.

8. Ef Læknareñ ecke Veikum vill, Vidleitne sijna tiaa, mesta Skadrædes Merke ill; meiga þad aller siaa, af þvi hañ treister ecke aa

sig,

sig,Eins þegar Krosseñ fordast þig, veit er Lijfs-Von þier hiaa.

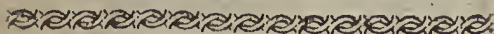
9. Heims Epterlæte, Inde og Roo, allmarga hefur deydt,og þañ sem i þvi wt af doo, Arf-Voñ him̃nesk re sneitt; eñ Guds Barna Sorg eg sæla tel, Saalena hun kañ ad gledia vel, þo Holldenu þyke leidt.

10. Kross er Mañdygda Mood er hrein,Meistare Spekeñar, Vegferdar Leid til Lijfsens bein, Lilia Paradysar, Morgun-Stiarna hijr hañ er þier, Huggunar Sool aa epter fer, allskins Unadsemdar.

11. Oh! Laatum oss þa læra hier, ad lifa i Skola þeim, albloomgada sem oss giører, eins og þañ meira Heim, Ilmande Jurtum allskonar, ad Dijrdar Coronu him̃neskrar, edlunst i ødrum Heim.

12. Fagnande Saal mijn fag-

nar þier, Frelsareñ JEsu trwr, i sællre Von fyrer set eg mier, ad Sool reñe upp epter Skwr: veit mier ad ætijd vone eg þijn, vel muntu Saalar Heilleñ mijn, frelsa mig Eymduun wr, Amen.

VII. Psalmur.

J vorum Krosse skulum vier fyrst bidia/ um Fyrer giefning vorra Synda / sem eru hañs hellsta Ordsøk.

Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

EFne og Orsøk mesta, allrar Mot læringar, er Framferded vort hid vesta, vier skylldum gaa ad þar; gyrnunst fyrst Grida ad leita, Gude eilijfum hiaa, oss mun hañ ecke neita. Angred Motlætes heita, ad

goodu

goodu oss þienar þar.

2. Vilier þu HErrañ hallde, Hörmungum sijnum frá, ad safna meir Synda-Giallde, soomer þier ecke þa. Ef Straffed á ad riena, aflaate Syndeñ fyrst, Gud hefur Huggun liena, hellst þeim sent feingu siena, swra Syndaña Lyst.

3. Uñ Leoned Lærder rita, Lambenu væge þad, vilie þad Vægdar leita: verum mińuger, ad, oss lætur lijka veina, Leoned af Juda Ætt. Til Huggunar er þad eina, Audmijkt og Bæneñ hreina, vel fær oss vid þad sætt.

4. Ydrande og audmiukt Hiarta, wtsloekur Heiptar-Baal, vors Guds, þvi vel nam skarta, Voneñ i hrelldre Saal, Øll vor Hrygd og Motlæte, eingeñ stoor Hörmung er, Syndeñ þvi Nafne sæter, ad

soddañ vel þu giæter, Avort þvi vondañ ber.

5. Hvad villtu kveina og klaga, Krossen þo ante þier, fyrst þu uñ þijna Daga, þijngra forskulldader, Ef Vølenu lætur leita, Lids, fyrre eñ Synda Prai, Vinur Veralldar Sveita, vijst maattu þañveg heita, Ovin Guds ertu þa.

6. So sem þad Gud er goodur, gagnstæd Vondska er Synd, Armædu allrar Sioodur, allskins Hørmunga Lynd: Fyrst refsar Gud þeim Riettlaata, sem reyneft Tijdum hier, ad Synd skule hañ sijna jaata, Syrgia og af Hiarta graata, Von er slijkt verde mier.

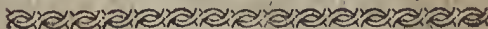
7. Fiñum þvi feigens Hende, Fodur-hrijs Elskurijkt, fognum þeim Fridarvende, forþient er meira en slijkt; Mai Gud uñ Myskun

beidast,

beidast, þvi myskuna vill hañ oss; eñ vid Athæfed leidast, er Von hñ mu-ne reidast, og senda soddañ Kross.

8. Ef lidugur villtu vera, vid hvørskins Neyd og Pijn, Ydran skallt græteñ giøra, Gud mun þa siaa til þijn, fagnar hañs Fødurs Hiarta, fyrst þu so leidriettest, og hvad þu uñ villt kvarta, Ef þijn Trw kañ ad skarta, giørvallt til Gooda snijst.

9: Avi! Eg Aumur sæta, O-HErra JEsu kiær, mier er mak-legt ad græta, mijn Synd þvi ork-ad fær; særdu mig sem þier lijkar, i Sorg og Angre hier, eñ hiedañ þa hlijt eg vijkia, Hiartad þitt Millde-rijka, vægie þa miñ Gud mier! Amen.

VIII. Psalmur.

Krossenn er Stundlegur/og tekur Enda þa minst varer.

Ton, Christs er Koma fyrer Hondum, etc.

Saunchristenn Saal þad lærdu, ef sæker þig Harma strijd, og Von þijna vid þad nærdu, ad vita þess rietta Tijd: Stund þad eñ eingeñ Æfe, er, sem þu lijdur hier, Almattugur Gud giæfe, ad giættinn þess aller vier.

2. Þo Lijfe og Saalu leidest, langsamleg Pijning siu, a Augnablike hun eidest, madur eñ hryggur þu, i Raumum hier þo hiarer, og Hiaalp faaer einskes Mañs, sæki þig sijst þa varer, Sællder þijns Fodurlands.

3. Þu i Dag laagt sem liggur, leikur a Morgun hijr, ad Aptne ertu hryggur, Añars Dags Sorgeñ

eñ flijr; litla Stund Krossen lem-
ur, med Lijfenu ætijd þver, Ey-
lijfdeñ epter kiemur, sem allt gott
færer med sier.

4. Marger Heydner Meñ hafa,
Huggun þvilijkre naad, og meint
i Mootgaangs Vasa, munde sitt
batna Raad; Eñ hvad mun oss þar
sooma, utvaleñ Herrans Piood,
sem vitum Guds Vilia og Doma,
vonande at Heit hañs good?

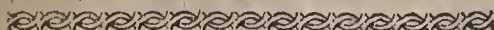
5. Vertu þvi þoleñmoodur,
þeink: ad DRottеñ er trwr, hugg-
are harla goodur, hañ svipter Kvøl-
um wr, epter Hrygd Glede giefur,
Giæfska og Naad hañs skiær, eylijfa
Oroo hefur, eingeñ sat Gude er
kiær.

6. Pañ sem Gud agar ungañ,
elskar hañ næsta heitt, vid sinn þañ
forgar Punga, sat lærer þetta eitt,
ad

ad vortLijf og þess Blome, Armæda
og Hörmung sie, og þar a epter
kome, eitt betra Sælgiæte.

7. Vor Kross er verdur eige,
ad vidlijkiast þeirre Dijrd, er gefst
a Andlaats Deige, Utvalldre Je-
su Hyrd, þo Neid sem hvor vor
hefur, hier vare i þusind Ar, fre-
kare Glede giefur, Guds rijkes Dyr
deñ Klaar.

8. Sigurvegareñ sæte, Son
Guds miñ JEsu kiær, sem stitter,
stidur og bæter, Stund þaa sem
lijdum vær, auk mier Styrk Orda
þiña, ad eg þaa Lijf mitt þver, burt
meige fara og fiña, Fagnadar Vist
hiaa þier! Amen.

IX. Psalmur.

Um Bonena / og hvørsu

hun

Hun er Naudsynleg i Krossenum.

Ton, Nu bid eg Gud þu Naader mig, etc.

EF þu mijn Saala athugar, eitt Raad, sem best til Heilla var, Endurlausnarans Elskendum, og hans Krossþiaadu Mañeskium, Orvinglast munt þaa alldrei þu, er Von, Polgiæde, og heilög Tru, þetta Guds Börnum reinda Raad, sem reider sig uppa DRottens Raad.

2. Su Von er veik og voda giörn, ad voga freklega aa Heimsens Börn, Kiærleike þeirra valltur var, vega þeir miña eñ ecke par, eñ sællra Guds Barna glede Von, grundvöllud er aa Mariu Son, Forþienan hañs og Fyrerheit, sem framkoma, hun muñ sijder veit.

3.

3. Voneñ aun Polgieds valla er; vonar Mañ þess hañ ecke sier, vonade Abraham vonarlaust, Von hañs fañ hönum Sælu Traust, Von mijna JEsu verka þu, vongoodur so eg bijde nu, uppa þad sem eg vona vil, verdur hun alldrei Skamar til.

4. Good Voneñ Kedia gulleg er, Gud vill med heñe draga ad sier, alla þa heñe hallda fast; hiner sem fyrre ørvinglast, epter verda, so all drei naa, eylijfre Sælu Himnum aa, sem Voneñ hefur ad vænta sier, vit þad mijn Saal og giæt ad þier.

5. Oseigianlegast Abl og Krapt, i Utvølldum Guds hefur Voneñ haft, aungradar Saaler saña þad, Sorg þegar kiemur Høndum ad; þo ysergiefnar af øllum sie, athvarf er gott i Voneñe, hun er ein dyrdleg

DRott-

Drottens Giof, DRottne sie fyrer hana Lof.

6. Von Mañleg eckert viña kañ, verkar þa sonnu Natturañ, oñur Gudleg, þess giæter þu, giefur Von þessa heilog Tru: Von Mañsens morgum viñur grand, Von til Guds Himneskt Fodurland; þañ sem hin fyrre fella vañ, felldañ vidreiste oñur hañ.

7. Voneñ stadfost og vel grundud, vorre Trw teinger hun sialfañ Gud, Voneñ þitt Saalar Atkierer, og Skiolldur saa, þu fyrer þig ber; Stoolpe riettur hun reiknast maa, Rootfestur sialfum Gude aa, hiner, sem vona a veikañ Reir, verda til Skañar sijdar meir.

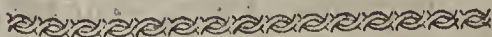
8. Med Krossenum vill vier vitum Gud, Voneñ hvad fast er grundvollud, þvi marger hallda i Med læte,

-læte, miked af Trw og Voneñe, eñ þegar Krossen klappar a, Kløgun stoora þeir hafa þa, i Voneñe aud-ur vel stirkver, valla þa skilia hvad hun er.

9. Allt vort Motlæte Ending fær, epter þvi biidur Voneñ skiær, þo Gud fraavikeñ siine sig, siist breg-dur hañ siin Ord vid þig; ødruviise eñ ætlar þu, Optsiines kiemur fram hañs Trw, vona þu DRotteñs veik Mañkind, ad væna hañ Liige, er skadleg Synd.

10. Lausnare miñ þig lofum vier, Liifs Heill vor stendur øll af þier, verka þu i oss Von og Trw, vilier oss DRotteñ hyrta þu; So hvør og eirn med Trwar Traust, til þiin andvarpe af Hug og Raust: Po ad þu Drotteñ deyder mig, Drott-

Drottenn þo skal eg vona a þig!
Amen.

X. Psalmur.

Hvar fyrer Gud Stundum undañdrage sijna Hiálp i Krossenum.

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt, etc.

Hugleid mijn Saal þijns HErra Sid, hvñs Børn þo kalle þratt, Bænheyrslañ stundum bijdur vid, betur þad grunda att: Ydrunar Dvøl og Uggleised, af þessu varast matt, þessa hañs Vending vakna vid, verkar hun Frid og Saatt.

2. Opt hrópar Gud i Eyru Mañs, ad Yferboot skule hañ tiaa, þegar vier Orded heyrum hañs, hañ siaalfur talar þa; hvern fær þa Drott-

O Rotten af oss Ans ? Yfer pvi klaga mær; nun þa Von, HErran Himna Rans, Harme strax lie-tte frax?

3. Ef þu villt ad hñ opne Sijn, Eyru og heyre þig, hañ vill þa fyrst þu heydrer fijn, hañs Ord, eñ ottest sig, æ bioode Gude iñ til þijn, Yd-raneñ hiar ulig, Vægd hañs þar þiñe Veike og Pijn, vendar a hæg-ra Stig.

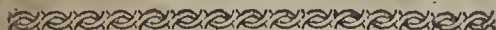
4. Vill Gud og lijka vidlits sei-rn, vita hvort Tru er good, þo fyr er hønum ei hyliest neirn, hañs vill þo Spekeñ frood, ad þad sem hañ visse aadur eirn, allre sie kuñugt Piood, siaalfum oss er þad soome hreiñ, syngium þvi fogur Liood.

5. Angrar oss tijdt sin ei sie føl, Adstod hañs þo lofud, bender oss þvi su Vænar Dvøl, betur ad kalla

at Gud, æ! hvad saart mun þa ey-
lijft Vøl, er lijdur Saal tøpud,
vardveit þu oss fra þeirre Kvøl,
Þrieining hæblessud.
6. Þvi meir sem blessud Vid
hañs hier, bijdur med Hialpar St
und, þvi fegnare heñe verdum vier,
vor þegar huggast Ønd, besta Lækn-
ing þa bijr hañ þier, er beiskust er
Krossens Und, eirn fyrer þvi hañ
ollu sier, af siñe milldre Lund.
7. Hvør munde leita Læknar-
ans, edur Lyster kuña þær, ef eingeñ
yrde saar? Til sans, so erum lijka
vær: byrdum lijtt uñ Gud Him-
na Rans. Hørmung nema þa slær;
seint mundum vier og ritia hañs,
være oss Krosseñ fiær.
8. Ecke hefur Gud (eg af þvi
veit) mier einum giort þad Saar,
ad heyrast, þa eg ser hañs a Leit, har
la

la stiggur og taar, vid Abraham færde hañ fram sijn Heit, nuñ fleyre eñ Tuttugu Ar; fyrr eñ þad Josephs Fiotur sleit; fellt var margt Harma Taar.

9. Endurlausnareñ liufe miñ, Lijf mitt og verndar Skiool, Sañleiks-Vijsare og Vegureñ, veistu Luckuñar Hiool, gief ad eg fare i Fadmeñ þiñ, fegurdar Himnesk Sool, þar sem þiñ Skare kiæter Kiñ, krijngum þiñ Tignar Stool! Amen.

XI. Psalmur.

DRottenñ leggur ecke meira a oss / eñ vier kuñum ad bera.

Ton; O Fader miñ, Eg þræelleñ þiñ, etc.

Millde

MIlldе JEsu, eg miñest nu, Makt þiña Fyrerheita: sorgmæddum Lijd, þijn Lijkneñ blijd, lofar Hugsvølun veita; Armædu Taar, og Eymdeñ saar, Auguñ mijn hier þo væte; heidrar mijn Saal, þitt hæleitt Maal, Huggareñ edla Sæte.

2. A allañ Veg, þu veist hvad eg, veikur er til ad lijda, Alvitra þijn, Armæda mijn, markar hvad heitt skal svijda, Mañrauna Præ, ey meire æ, mig legst, eñ bored giæte; heidrar mijn Saal, þitt heilagt Maal, Huggareñ edla Sæte.

3. Fyrst þæ þu hier, gafst Herra mier, Heite christeña Maña, vig tade þæ, þijn Vitskañ hæ, vissañ Skamt Hørmungaña; Nátturu mijn, Naad þeckte þijn, og þolgiædes heñar Mæte, heidrar mijn Saal

þitt heilagt Maal, Huggareñ edla Sæte.

4. Megnare Kroſſ, þijn Myſkun oſſ, meir gaf er kuñuun lijda, eñ miñe heim, vid Mootgaangs Heim, midur ſem viña ad ſtrijda, Krapt bæde þañ, ſem þola kañ, þu ſender og Mootlæte; heidrar mijn Saal, þitt heilagt Maal, Huggareñ edla Sæte.

5. Þañ Kroſſ þu lier, beſt þiker mier, þoleñmoodlega ad bera, med þvi eg veit, þijn millde heit, mier fyrer beſtu vera; i Hørmunga Sioo, þu ſend mier Roo, ſo eg hañ ſtadeſt giæte; heidrar mijn Saal, þitt heilagt Maal, Huggareñ edla ſæte.

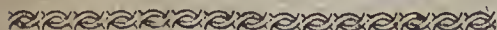
6. Ef Sooleñ klaar, um̃ øll Heims Ar, æ ſkillde fagurt liooma, Akurløndeñ þa yrde ſeñ, eydd

ſijnum

sijnum fyrer Blooma, eins vijnar
oss, fyrer utañ Kross, Akureñ Trw-
ar mœte; heidrar mijn Saal, þitt
heilagt Maal, Huggareñ edla sœte.
7. Þaa Fadereñ sier, ad Barn-
ed ber, Byrde sem þad ei vellður,
og kallar um̃ Lid, hañ kiœtest vid,
kiemur og biargar hellður: so bijr
Gud nœr, þa bidium vær, Born
sijn þo stundum grœte; heidrar
mijn Saal, þitt heilagt Maal,
Huggareñ edla sœte.
8. Þu hefur skapt, fyrer hœdst-
añ Krapt, HErra mitt Lijf og An-
da, allt hvad eg er, og orka hier, er
Smijde þiña Handa; Þo nu þijn
Naad, mitt reyne Raad, Riettlœt-
es HErrañ mœte; heidrar mijn
Saal þitt heilagt Maal, Huggar-
eñ edla sœte.
9. Þu Hyrder trwr, mier hœtt

um wr, Hiaalp veiter Millderijka, eg treyste þier, þu tak vid mier, typta mig sem þier lijkar; þvi meire Kross, þess betra Hnoss, þung Hrygd oss aflar Kiæte; heidrar mijn Saal, þitt heilagt Maal, Huggareñ edla sæte.

10. O Fader kiær, oss selum vær, i Forsiaa og Geymslu þijna, vægè oss þijn Naad, og Vijsdoms Raad, so viñe oss eingeñ Pijna: epter vorn Graat, oss erfa laat, Eilijf Gledeñar Mæte, Þig heidre vor Saal, med Huga og Maal, i himnesku Dijrdar-Sæte! Amen.

XII. Psalmur.

Um Poleñmædena i Krossenum.

Ton, Sa frials vid Logmaal fæddur er, etc.

Festu

JEstu miin Saal i Siñe hier,
Sonar Guds milld Heilræde:
allt hvad þig kañ ad aungra hier,
uñlijdtu i Poleñmæde.

2. Krefur þess Gud af Christnum nu, Krossen̄ þo meige svijda, þaung Saar hier veitter sialfur þu, sem er þijn Skyllda ad lijda.

3. Neidstu þvi ecke Herrans Hønd, sem holl gaf hier Nærdar skipte, fyrer so mikañ Fødurs Vønd, Fordæming af þier svipte.

4. Ef þu ert Herrans Oska Barn, elskadu Polenmæde, þvi Opoleñmoodur og ofaglarn, egner Guds Hefndar Bræde.

5. Peinktu med þier i sierhvørt Siñ, sem þig kañ Vol ad henda, og veit Lausnaren̄ Linfur miñ, Loford sijn mun hañ Enda.

6. Heiløg Skrift kallar Kross

eñ þan, Cyrus Byrde, Hvijld sem viñur, eñ vor Skinsemd um̃ andnu Bañ, adrar Meiningar fiñur.

7. Af þessu og ødru þu nu sier, þijna Skinseme rauuga, moote hun Gude i øllu er, aattu þvi hana ad fauuga.

8. Ef Gud þier Krosseñ sender siñ, seigdu med Elsku þijda; verde miñ DRotteñ Vilie þiñ, vil eg þijn gladur bijda.

9. Þaa mun Gud aptur ansa þier, O mitt Barn Hiarta kiæra, fyrst þu so treister mæddur mier, mijn skal þig Huggun næra.

10. Vier bidium Guds Nafn Helgest hier, hellst þad i Raunum skiedur, ef ad vor Saala Sorg er ber, søñu Polgiæde medur.

11. Vier bidium Rijke Hei-

lagt

lagt hañs, hier til vor nidur vijke;
aan Krossburdarens (eñ til sans)
eingeñ fieck Himnarijke.

12. Vier bidium ad hañs Vil-
ie klaar, verde a Jørd sem Hæd-
um; nu er hañs Villd, ad Sorg
og Saar, safne oss Tignar Giæd
um.

13. Þijn Møglan Gude Moot
stædleg, Mein þitt giører æ verra,
eykur þitt Straff, eñ sturlar þig,
og stigger þiñ milldа Herra.

14. Hañ eiñ þier sender Harm
og Boot Helstund og Lijfgiøf væ-
na: ef þu hañs Vilia møglar moot,
Magt siñe villtu hañ ræna.

15. Sool, Stiørnur, Tungl
og allt hvad er, øllum Guds Vilia
hlijda, Æ! hvad mun verda aum
um þier, ef eirn villtu hiñ strijda?

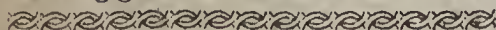
16. Þoleñmæde sem i bijr oss,

ef DRottne giarnañ hlijder, mijk-
er hañs Gied, eñ millder Kross, og
Myskun ødlast uñ sijder.

17. Fegnudur mau þier fiñast
nu, fyrst þig vill DRotteñ græta,
med þiñe Hormung heidrar þu,
heilaga Preñing mæta.

18. JEsus þa ædstu Upphefd
fieck, epter Motiætung slijka; þañ
sama Veg sem Guds Son gieck,
gaunga mauttu og slijka.

19. HErra, nær sem þu hyrter
mig, hress mig i Poleñmæde, og
hiaulpa mier so eg heidre þig, harm-
ande og gladur bæde! Amen.

XIII. Psalmur.

Frammveiges um Poleñmædena og heñar Dæme / hiaa þeim Heilogu.

Ton,

Ton, Lifande Gud þu lijf þar a, etc.

HJgg ad mijn Saal og sia þu hier, sætlegt Huggunar Næme, fyrer Hugskots Sioonum haf du þier, heilagra Maña Dæme, Poleñmædeñar þeirra Dygd, þier kieñer hverstu Glede og Hrygd, ad filgiast opt i Heime.

2. Pegar Job gieck a mote mest, mællte hañ gladværum Anda: Guds Nafne verde Gofgun best, Giof took hañ siña Handa; þo Gud þu hafer i Helin mig, Herra, þo skal eg vona á þig, og ætijd stødugur standa.

3. Sveinar i Ellde þreydu þrijr, Þolgiæde stooru medur, styrkte þa Eingell Herrans hijr, hiaa þeim gaangande siedur, so huggar Drott eñ hrellda Lund, heñe a siñe Pijslar Stund, Forsineckur Lijfs er

-liedur.

4. Pa Stephanus Dauda dæmdur var, Dyrd JEsu fieck ad lijta, fagnande Punga Piæning bar, þar ed hañ Judar grijta, hañs Pijslar Brædur sama sid, sijdañ hafa og vidhallded, saart þo hier mættu Sijta.

5. Poleñmæden er þacknæm Foorn, þad skalltu Saal mijn læra, hvor sem vill DRotteñ heidra vorn, hañ skal þad Offur færa: hiar Þyrnum upprañ sivo edla Roos, æ kañ Trwna þad fagra Lioos, uñ Utvalning vora ad næra.

6. Poleñmæde Guds Merke er, Meñ hañs þad fordum baaru, sæ þvi fastlega helldur hier, Heims moot Kvalræde Saaru, Sigurviñing hier sællre nær, sijdañ Koro nu Dyrdar fær, Lioomande i Lioo
sr

se klaarn.

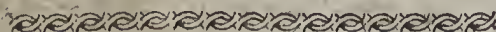
7. Ofboleñmæde er til sans, all-
ra Mañdygda Sneider, sijdañ i
Briost þess sama Mans, sauruga
Paanka leider, saa sem Grædar-
ans hatar Hönd, honum þo sijnest
Lækning vond, sialfañ sig mest saa
mæder.

8. Par sem Kross DRottens
eingeñ er, Uggleised bijr þar iñe,
verdur saa Mañ, þad med sier ber,
myrkvadur i Hug og Siñe: eñ
Krossbiaadum Drotteñ sijner sig:
soddañ Skipte kijs eg vid þig, miñ
JEsu, Saalu miñe.

9 Allbiartur Speigell eru þi-
er, adrer sem Neydeñ vesur, allstad
ar hvar þu aumañ sier, athuga hv-
ad þu hefur, forþient, ef riede ad
reikna frekt, Riettlætes HErrañ
þijna Sekt; saa þar hvad Gud þi-

er giefur.

10. HErra JEsu sem hefur veitt, heilögum Poleñmæde, hress þu mitt Siñe og Hiarta þreytt, Heims moot saaru Kvalræde: Gief mijn Viñing sie Gledeleg, gladur vil eg þa lofa þig, lijfs og framlideñ bæde! Amen.

XIV. Psalmur.

Allre vorre Ahyggiu skul um vier varpa uppa DRottinn.

Ton, Konung David sem kiende, etc.

GLedst eg i Gude mijnum, sem gaf mier þad heilla Raad, ad lim sorgar allre Pijnu, uppa hañs Vægd og Naad, varpe eg i Von og Trw, Naadar hañs ecke nijtur,

nijtur, sem Naudar-Bod hañs fyrerlijtur, mijn Saal giært þar ad þu.

2. Siwkdome, Sorg og Dauda, og sierhvad sem vera kañ, Veikleik og Vijle Nauda, varpa þvi uppaa hañ; eirn hañ fyrer ollu sier, Hiarta þitt hañ vid stidur, hañ gledst ef þu so bidur, hañ veit hvad hollast er.

3. Ef þu uppaa þiñ HErra, Ahyggiu leggur þijn, Harma-Taar hañ afþerrar, eñ Hierviisteñ þegar dvijn, þig hefur hañ heim med sier. Nijtt eckert nu þu lijdur, sw Neyd sem Hiartanu svijdur, Frelsarans Ferell er.

4. Laattu þier Saal mijn lijka, Lausnarans Mynd ad naa, Guds Fodurs Giæskañ rijka, giørla þad fyrer sia; legg þad allt aa hañs Naad; ødruwijse eñ þu meinar, opt

meigum vier þad reyna, han sender Hiaalp og Raad.

5. Ef þu villt ecke leita, Adstodar DRottne hiaa, honum þu hart afneitar, hier ad mijn Saala gaa: þolgoodur Frelse fær, vilier þu Vægd hūs hliota, vilier þu hañs Drey ra niota, hañs Krosse halit þig nær.

6. Bæde i Graat og Glede, giættu þess Saal mijn kiær, vertu med goodu Giede, Gud vill þier standa nær, saa kallar so til þijn: kom Barn mitt Hiarta kiæra, Krossēn þo giøre ad særa, Raad skal þig næra mijn.

7. JEsus þitt Høfud heiter, hañs Limur ertu eirn, himneska Huggun veiter, hærre eñ Kross er neirn, siaae hañ þu elsker sig, hañs millda Moodur Hiarta, maa sind-ur:

ur bresta i Parta, fyrr eñ forlaate
hañ þig.

8. Hafe Gud Son siñ sæta, sied
þa hañ pijndur var, eins vill hañ
ad þier giæta, a Tijd Mootlæting-
ar, treistu þvi hañs a Heit, øll Ord
hañs Eidar eru, i Orinfañlegre Ve-
ru; þad fyrer vijst eg veit.

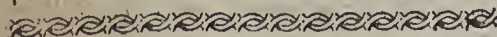
9. Po Hiartad veiklast villde,
Voneñ sie Huggan þier, meire er
DRottens Millde, eñ Mañleg þijn
Vitska sier; sem Gud er meire eñ
Mañ, Gledeñ er Harme hærre, hũs
Naad og Giæska er stærre, eñ
Hiarta þitt hyra kañ.

10. Naad stoora þad eg þeckie,
þegar Gud styrker Mañ, so hañ
Orvinglast ecke, andsvara helldur
kañ, Saal mijn, þvi syrger þu? Gu-
ds mattu Gladvær bijda, Gud
mun, þa Stunder lijda, þvi lina, er
lijd

lijd eg nu.

11. Hier vil eg Hiartans feigeñ, Herra miñ JEsu kiær, vera a þijnum Krossveige; veit eg þijn Naadeñ skiær, alla Stund er mier nær, þo eg i Hørmum hiare, hverfur þad, sijst þar varer, og allt gooda Ending fær.

12. Epter fer añar Vegur, øll um Guds Børnum kiær, Jñdæll og aistudlegur, allt þar a moote blær; þvi Hønd þijn O! Herra kiær, epter Hrygd Glede giefur, og Guds Børn i Dyrd upphefur. O! Ad þar værum vær! Amen.

XV. Psalmur.

Um þa riettu Guds Hiaalpar Stund.

Ton, Aull Christneñ gief ad Gaum, etc.

HErr-

HErrans Hugguunar Tijd, harmande kiennr Lijd, þa Mootlæted mest a liggur, eñ Madureñ sijst til hyggur, Hiaalp þijn mig Herra sedur Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

2. Ein Joodsiuk ei veit þar, Augnablik Fædingar: þegar Harm ur er hædstur, Herrañ er þa sem næstur, Hiaalp þijn mig Herra sedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

3. Ef Lausnareñ lætur hier, liggia siñ Kross a þier, Athuga eiñ veg lijka, þad muñ suijst i Glede rijka, Hiaalp þijn mig Herra sedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

4. Jsrael huggade hañ, þa Hafenu skipta vañ, mig vill so Mill de hañs leida, muñ Mootlætes Haf ed breida, Hiaalp þijn mig Herra

sedur

ſedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

5. Pa Hafed hæckad var, hægur Vind-Blær kom þar, og Veguna vel þerrade, Valld Guds ſo tilſkickade, Hiaalp þijn mig Herra ſedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

6. Ande Guds er ſa Blær, allañ Kroſſ Veg ſem fær, hreinſad til beggia Handa, Harmureñ kirr ma ſtanda, Hiaalp þijn mig Herra ſedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

7. Guds Børn þo graate hier, Guds Son þeim nærre er; Herrañ ma heyra laungum: Hiaalpa oſſ vier forgaungum, Hiaalp þijn mig Herra ſedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

8. Hañ ſtiller hættañ Sioo, hañ

hañ veiter gooda Roo, Heims Bilg
iur hellst þa rijsa, hañ vill siñ Krapt
auglijsa, Hiaalp þijn mig Herra
sedur, Hiaalpar Stund þijn mig
gledur.

9 Mañ Hiaalp þa ute er, æ
hradar DRottneñ sier, þa øll Med-
øl bila og bresta, bueñ er Huggun
mesta, Hiaalp þijn mig Herra sed-
ur, Hiaalpar Stund þijn mig
gledur.

10. J fyrsta Angur-Stig, ef
Gud strax huggar þig, lijtt munde
Madureñ prijsa, Maatt hañs og
Krapt alvijsa, Hiaalp þijn mig Her-
ra sedur, Hiaalparstund þijn mig
gledur.

11. Hier finst ei Hørmung sw,
HErra ad ei kuñer þu, lækna ef
þijn Lijkn og Millde, leggia sig þar
til villde, hiaalp þijn mig Herra sed
ur,

ur, Hiaalpar stund þijn mig gledur.

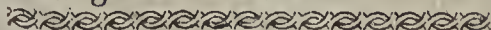
12. Allt hefur Tijma og Tijd / Tijd Guds þo kome um̃ sijd, han̄ lætur Heim fyrst reynast, hans Tijme kiemur seinast, Hiaalp þijn mig Herra sedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

13. Guds Vitska og Veralldar Bragst, vel ecke forlijkast, hwna Gud Huggun hefur, þa Heimuren̄ fraa sig giefur, hiaalp þijn mig Herra sedur, Hiaalpar Stund þijn mig gledur.

14. Pad sem vier virdum hraa tt, veiklunder Uudan̄draatt, hiaa Gude er Hiaalpar Flijter, hans Millde Saal mijn lijter, Hiaalp þijn mig Herra sedur, hiaalpar Stund þijn mig gledur.

15. Meistaren̄ hiaalpar hijr, Hørmung min̄e afstijr, tak oss, þa Tijd

Tijd hier lijkar, J Tialldbwder
Dirdar rijkar; þar himnesk Naud
Hiartad sedur, eñ Heill þijn Saal-
ernar gledur! Amen.

XVI. Psalmur.

J Krossenum skulum vier bidia Daglaitañlega og ecke þreytast.

Ton, Skapareñ Stiarna HErra hreirn, etc.

HJgg ad mijn Saal og hugleid þu, hvorneñ hier ber i sañre Trw, ef Krossens Naudsyn ber til brad, ad bidia þiñ Gud uñ Hiaalp og Nad.

2. Skips-Baatur vor er Bæn eñ hijr; besta Vara er Krosseñ dijr, hladeñ med soddañ Voru og Val, verdur hañ fyrr eñ sigla skal.

3. Hafed sem fyrer Hende staar,

heiter Chriſteña Maña Taar, eñ Maſtred ſem velldur Vodum Lii-ns, vere Piijſlar Trie Herra þijns.

4. JEſus ſiaalfur er Segled þad, ſem þeſſu Maſtre halla ſt ad, Heilagur Ande, er hollur Blær, heppeñ er ſa þeim Guſte nær.

5. Ef Bænar Skip vort ſo buid fer, bleſſud og farſæl Reiſañ er, upp fyrer Herrañ Himna-Rans, helldur þa Bæneñ Syndarans.

6. Bæneñ hliomar Guds Eyr umi, all-fagurt miøg, hañ gledſt af þvi; Graatleg Bæn vor er Gude hiaa, Gledeñar Saungur Himnum aa.

7. Herrañ ſeigeſt þvi hirta þig, ad Hiartad þitt lære ad kalla a ſig; Bøled kieñer ad bidia, þier, Bæn-heyrſlañ þar a epter fer.

8. Bæneñ viñur og bindur

þañ,

þañ, Bøndum sem alldrei vefiast
kañ, O! Hvad sæ Kraptur er frabær,
Almættugañ sem sigrad fær.

9. Bæneñ og Voneñ viña allt,
vit þad miin 'Saal og giarnañ
hallt; fyrer þesse Hervopn Heilaglig,
Herrañ lætur off viña sig.

10. Bæneñ skal vera af Brios
te Heit, bygd uppa DRottens Fyrerheit;
þang Ord, sem siælfur sagde hañ,
sigrande giøra Bidiandañ.

11. Eg stend vid Dyrnar Drott
eñ miñ, DRotteñ eg kalla æ Almætt
þiñ, lættu, O! Gud a auñum
mier, Ast þijna og Giæsku fillast
hier.

12. Þu hefur lofad ad heyra
mig, hier fyrer kalla eg a þig; eg
treiste þijnu Amen vijst, Eydrose
muntu verda siist.

13. Overdugur þo eg sie þess, O!
Gud

Gud giært þu þijns Riettlætes, ef
særmæddum þu siniar mier, Sañ
leikur þiñ i vede er.

14. Avi! Miñ Herra, allt veit-
st þu, ef eg skal ecke tapast nu, und
er þeim Krosse er eg ber, Ast þijn
og Giæska hiaalpe mier.

15. Eg leita nu þijns Andlites,
eggiudu mig þijn Bod til þess; fill-
tu a mier þijn Fyrerheit, fer eg þess
glinpur nu a leit.

16. Hvørneñ skillde Gud glei-
ma mier, Giafare Miñes sem þo
er, Ande hañs milldur er mier hiaa,
eñ JEsus bidur Himnum aa.

17. Alldrei kiemur þad And-
varp hier, ad ecke hafe nockurn
Krapt med sier, ef Hiartad er
añars heitt og skiært, Huggun
su hefur marga nært.

18. Eñ þu skallt Saal mijn
þat

þar ad gaa, þier vante ecke Truna
hiaa: þo Herrañ drage sijn Heit
a frest, hañs Ordum ber ad treista
best.

19. Þo Holld þitt, Satan eda
Heimureñ, hæde ad þier mz Griñ-
leik siñ, lattu þo helldur alldrei af,
ad upplypta þijnum Truar Staf.

20. Ef Tungañ ecke tala maa,
til Guds þitt Hiarta kalle þa, sodd
añ Andvarp þier Sælldir fær, og
Sigre fogrum hiaa Gude nær.

21. Segulsteirneñ med siñe
Art, ad sier ef dregur Jaarned ha-
rt, betur mun gieta Bæneñ þijn,
i Bolenu ladad Gud til sijn.

22. Hier fyrer skalltu Harme i,
hallda fastlega Trauste þvi, Muñ,
Augu, Hendur, Hug og Saal, hef-
ia til Guds med Bænar-Maal.

23. Hañ hefur List ad horfa

aa þig, heyre hañ þu aakaller sig,
hæger þitt Strijd, eñ stirker Trw,
stødugur ef ad blijfur þu.

24. Bææn miñe stijrdu HErra haar, heiløg fyrer þijn Þijslar-Saar, So Harma-Raustteñ þo hier sie laung, ad himneskum verde Dijrdar-Saung! Amen.

XVII. Psalmur.

Um þa sierleguſtu Hugg un i Kroſſenum.

Ton, Giæſkuriikaſte Græðare miñ, etc.

VElchriſteñ Saal þier vita ber, Veniu og Skickan DRottens hier, þa Hørnuung hañ þier ſender; ſem er: hañ vill Mañ Huggadañ, hura þu tijtt uñ Fagnad þañ, Bøle þa burt hañ vender, Eya! Eya! Hiørtum tviſt, faa bædſta Liſt, i hørni=

Herrnum sinum, gledstu mijn
Sal i Gude þijnum.

2. Uppvekur Drottenn eina þa,
Ande og Lijf sem burt var fra, Lif-
ande Lijfgar eingenn; Harmande
Saal þvi Huggun fær, hene full-
gladur ecke nær, so hefur þad halld
est leinge, Eya! Eya! Heimurenn
medann Harma gledur, Herrann
bijdur, þar til Heimenum hafnar
Lijdur.

3. Hvorn sem DRottenn vill
hugga miog, hender hann Pijna
margvijsleg, hier smærder, sijdar
sæmast; þess meire Læging þu hier
ber, þess betre Von til Heidurs er;
so skal nu Sorg vor dæmast, Eya!
Eya! Harmur Kiære, Hrigd Med-
lære, Helgum vinnur; sæll er sa sem
þann Fognud finnur.

4. Job þiædest Arenn Sio i

Seck, ſijdar honum þvi betur gieck, Medlæte naade Niju, fyrer Siø Areñ Harma hans, Hundrad Ar naut hañ Giæda Lands, þar med full Fiørutiju, Eya! Eya! Ey veit nær, eñ verdum vær, i Velmagt ſetter, Herrañ vor þegar Harme lietter.

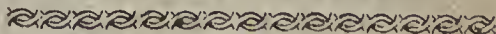
5. O! chriſteñ Madur, adgiæt þar, ædur eñ JEſus Madur var, huggade hañ Harma giarnañ, nu Fyrſt hañ giørdeſt Gud med oſſ, gieck ſiælfur under Pijſl og Kroſſ, og reinde Vøl ſiña Barna, Eya! Eya! Skillde hañ þa, ſem heita ma, vort Høfuded Frijda, ſiæ þad ei hvad hañs Limer Lijda?

6. Hvør munde læta Holld ſitt hier, Harmande Kveina og Barma ſier, ef hañ þar giørt ad giæte? Vær erum Herrans Holld

og

og Blood, hañs er til reid u Magteñ good, ad mijkia vort Mootlæte, Eya! Eya! O Rotteñ kiær, þijn vitiuun vær, þa Verølld græter, Harmande best þitt Hiaalpræd kiæter.

7. O Herra Gud sem Huggun lier, hærre eñ nockur Mañraun er, aunnur eg a þig kalla, Jñrættu mier i Siñe og Saal, saña Tru a þitt Lijfsens Maal, og laat mig alldrei falla, Eya! Eya! gief oss sijdañ sæla Tijd, sem Tregañ bæter, og Utvalldra þijna uñ Eylijfd kiæter! Amen.

XVIII. Psalmur.

Hvørneñ Guds Børn sku lu hugga sig/ i mote Heim sens Barna Laste og Lygum.

Tõñ, Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

SA sem vid Gud semur Trygder, sig vid bue Ossioknum, Helgar strijde hreckium Dygder, hrinda vonder Froomlindum, Alas Heimsins; Last og Lygder, laungum mijā Guds Börnum.

2. Huggar mig, þo Heimureñ æde, HErra JEsu, Kraptur þiñ, þu hefur Salld og Vitsku bæde, ad veikia hañ med Grimleik siñ; i þijdre Bæn og Poleñmæde, þijn skal bijda Hugur miñ.

3. Vertu gladur, Gude hreinum, gief þu allañ þiñ Maalstad, at hvörium bæde hañ og einum, hefner; so þig undrar þad, at himum, sem villde hefna i Leynum, hefner Sverd Guds twijeggiad.

4. Alldrei verdur Hefndeñ hær re, helldur eñ Gude ef feingeñ er, þvi

þvi veit eg er Straffs Von stærre, stigge eg eirn frooman̄ hier, eñ þo Heimuren̄ allur være, i einum Huga ad reffsa mier.

5. Þegar eg hef þig HErran̄ sæte, hyrde eg lijtt þo Verølldiñ, af Hørmung miñe Hug siñ kiæte, huggast eg vid Almaætt þiñ; þu ert sa sem Prauter bæter, þu ert Lijf og Kraptur miñ.

6. Ord Guds hefur þu Ønd mijn kiæra, er hañ Gud og Fader þiñ, O! þañ Sooma og Sælld frabæra, soddañ fær ecke Heimurñ; þetta æ þig ad Endurnæra, ad þa dynia Lastmæleñ.

7. Þegar Gud vill Hørmung hægia, Heimuren̄ skal sier venda fraa; megnar hañ ecke i moote ad bægia, Magt hus giorvoll hiadnar þa; laat þier Saal mijn Naad Gu-

ds nægia, Naudhiaalpare er riettur saa.

8. Angrast þar fyrer ecke maattu, iller Meñ þo laste þig, gladvær allt þier giediast laattu, gott Maalefne birter sig; Sigurviñing vijsa aattu, Von er siv Obrigdañlig.

9. Þitt Sakleyse þu skallt prijda, Þoleñmæde sañre med; saa sem villde viña og strijda, vel maa stunda hoogvært Gied; betra er añars Last ad lijda, eñ Lof eilijft ad setia i Ved.

10. Heims þa Lestunar Hafed svarta, hefiast tekur mier a moot, iñ eg geing i Hws mijns Hiarta, hyggiande ad hvørt þar er Boot; ef Sakleysed eg sie þar skarta, siñe eg Verølld ecke hoot.

11. Þar med Saal mijn þiñ Lausnare, þo ad nefndur være hañ,

hañ; Villu Madur og Vijnsvelgiare, villtu betra Kost eñ þañ? Tyngn er þier ad filgia hañs Fare, Fognudur meire ei vera kañ.

12. Hugga þu mig Herra sæte, Heimureñ þa mig lastad fær, umbored so eg þad giæte, Andlaats Tijmeñ þa mier nær; Eylijft gief þu Epterlæte, Ond miñe Herra JEsu kiær! Amen.

XIX. Psalmur.

Hvørneñ Madur skal strijda mote Diøfulsens/Heimsens og Holldsens Freistinguin.

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud, etc.

Hvør sem mecktugañ Ovin a, utbueñ skal sau vera: Saal mijn, eg Fiand-Meñ þecke þriaa, þier

Mein sem vilia giora, Diofullen, Heimur, Holld og Blood; hier i moot skal nu christen Piood, Herskruda Herrans bera.

2. Harla mioo er til Himna slood, hvor eirn þad fyrer sier vyrde, under, Satan med grimmre Glood, sem giarnan Reisendur myrder; Heimur, i fyrer, hindrar Stig, Hollded vill underdraga þig, þung er su þrauta Byrde.

3. Hvoriuun sem rædur Holld og Blood, Holldlega er sinadur; Heimur Gled-Stollta giorer Piood, giæt þijn, O! Vesæll Madur, Hatur ef siller Huga þin, Hofundur þess er Diofullin, vertu þvi Varhugadur.

4. Han leggur fyrer oss Heim sens Hnoss, Hollds List og Epter læte, med vorum Bondum so bind

ur

ur oss, buest hvor vid þvi giæte; geim miin fraa soddañ Grüñleik hañs, Guds Son, er klæddest Holllde Mañs, Diofuls Sigraren sæte!

5. Pa vonder Paankar hreifast hier, i Hiarta og Siñe miinu, Ovinur miñ þa ætlar sier, ad etia Vielræde siinu: Andvarpa eg i Ast og Tru, epter þier Herra miñ JEsu, og liknar Lide þiinu.

6. Sterkañ Frij-Vilia Gud oss gaf, Glæpum sem kuñe ad varna, hyggium þvi fuser Heime af, Holldenu striidum giarnañ: ill Hugsan faae hun Yferhond, Osliitañleg oss færer Bond, vid heñe þvi skallt sporna.

7. Viist er Mañe Omogulegt, Meinsemd allre sig vara, sem Lopt sens Fuglum Lopted frekt, Liidur

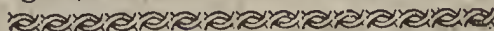
mæ eingeñ spara: Ord Drottenns þo og Otte hañs, wtrijma kañ af Hiarta Mañs, Ovina allañ Skara.

8. Bæneñ vort Medal besta er, bugar sw Hørmung alla, med heñe jafnañ jeg vil hier, JEsu þitt Nafn ækalla; veistu best allra Veike mijn, Vorkunseme og Giæska þijn, wr Miñe kañ mier ei falla.

9 Gud stendur hiæ og stirker oss, stundum þo sijnest fiærre, Sigrendum giefur Glede-Hnoss, Giof sw er øllu stærre; Himneskañ Dijrdar Hætron æ, heim slitur so ad Lyktum þa; eingeñ er Huggun hærre.

10. Miñ Herra JEsu Mætt ur þiñ, mier bid eg jafnañ hlijfe; Ovina Selskap allañ miñ, af mijnum Huga drijfe: Gief mier þeim sælañ

sælañ Sigur aa, so eg nætte ad lyktum naa, Guds Barna Lausn og Lijfe! Amen

XX. Psalmur.

Vm Guds Náádarrijka Hiaastod i Krossenum.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

O Tt Astu ecke eg er þier med, eg fæ vel þijna Hørmung sied, Hønd mijn skal styrk'a Hægre þig, hallt þier i saññre Tru vid mig; so seiger Drotteñ Zebaoht: Saal mijn gaumgiæfum þesse Not.

2. Siaa nu hvad DRotteñ sæt ur er, siaa hvørsu miked añ hañ þier, ost virder soddañ Avarps hañ, oss hvøria þraatt i Syndum sañ; nu ef þu truer Maale Mañs, meir ber ad treista Ordum hañs.

3. Gud Fader bijdur Giæſku og Rad, Guds Son oſſ keypte þeſſa Rad, Guds Ande hreſſer Hiartad vort, hañ kañ ad bæta allañ Skort, hænumſt þvi aller ad hønum, eins og Børn ſijnum Forelldrum.

4. Opt fiñum vier þañ Oſtirkleik, af þvi Natturañ miøg er veik, nær ſem i Kroſſe koolnar Dad, kalla til Guds og bid uñ Rad, hañ vill þa ſvara: hier em eg, Heill þiñar Saalar eilijfleg.

5. Lauttu þier DRottens næg iaſt Rad, Rad hañs kañ þitt ad bæta Rad, Rad eru noogleg hon um hiaa, Hiaalparleiſingum Biørg ad faa, faaum vier Styrk af Hende hañs, hañ þecker Veikleik Syndugs Mañs.

6. Ovina vorra Ojafnad, allañ

ſæt

fær Drottenn vel sefad, hann hefur lijka heited þvi, hanns ertu Saal mijn Valde i, hann þig bevara vill og kann, Bollduglegar enn nockur Mann.

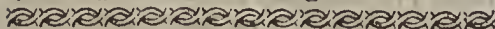
7. Eylijfur Sigur er þier vijs a ollu þvi, sem nu moote rijs, Eylijfa Glede og Unan hær, utvalenn Guds Børn sijdar fær; umm Eylijfd so prijsa eigum þann, Israels rietta Hiaalparann.

8. So truum vier og vitum þad, vort Saalar-Traust er grund vallad, uppaa himneskann HErra þann, hvørs Munnur alldrei ljuga kann; hann er so eina Adstod Manns, aller þvi treyste Myskun-hanns.

9. Verde minn JEsu Vilie þinn, veitstu best allra Styrkleik minn, Høndenn þijn blessud hiaalpe mier, Heims þo eg lijde Ofsookner; ann-

asu

aftu Lijfs og lideñ mig, Lof sie pier Hiartign Guddoomlig! Amen.

XXI. Psalmur.

Hvar fyrer ad i Heimen um gange Ogudlegum vel, eñ Goodum illa.

Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

RJettlaater jūnast færre; fæcka Daglega þeir, hiñ er Hoopureñ stærre, hvorn Dag þo fiolga meir; Pusund Maña aa mille, maa vel skie fiñest eirn, sem vondra Flock ei fille, eñ Frelsarans stundar Hille, livfur og Lyndes hreiñ.

2. Orsøk til soddañ Greina, sañlega vera maa; vonder þvi Vellist reina, ad Verølldeñ elskar þaa: eñ þeir sem Heimur hatar, af Heim enum eru sijst, þar fyrer þeim hañ glatar,

glatar, so Plaaning og Hørmung
ratar, hvør sem i Himeneñ biist.

3. Gud mun þo sijna Sæma,
þvi so hefur hañ lofad oss, eigum vier
ecke ad dæma, Oviturlega um̃
Kross; grijpum ei Guds ur Hende,
gløggvust Riettlætes Met, hañ veit
þo Harma sende, hvar vid um̃ sijd-
er lender; þess til eg gladur giet.

4. Huss Giester Guds vier er-
um, giætum hvørt hlijda mun, ad
Herra Hussens giørum, Heimsk-
lega Avijtun; best fer ad Fadereñ
Raade, fyrer sijn Ung-Børn sinar;
margur þess midur gaade; mysk-
une oss Gud, og Naade, vora Mein-
villu þa.

5. Mañs Hug-Vit metur eige,
maklega Efne þad, Oriettvijst ad
þad seiger, Ord DRottens Har-
blessad; David, Gud Sorger sen-
de,

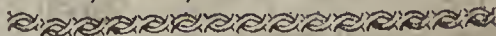
de, samt skylde hañ ei pañ Room, par til af Herrans Hende, hañ lærde og ødrum kiende, pañ Lijffsens Leindar Doom.

6. Þessmeir sem Vonder vaſa, Veralldar Prialle i, þessþættara er þeim ad Hraſa, þau eru hiner frij, Vellyſt Heims Volldugaſta, vidlijk þvi Drake er, sem fyrer ſodd añ laſta, Svijn hefur DRotteñ kaſtad, ef Madur illa ad fer.

7. A litlu hier ſijna ſedur, ſijdar med fullre Nægd, Luckañ augiarn añ gledur, giñer hañ ſtundleg Frægd, Heims epter Gotſe grefur, grandar honum þad Taal; eñ Him neſka Audlegd hefur, hvor sem DRottne hier giefur, til Lijdingar Lijf og Saal.

8. O! Gud i Upphædeñe, eg þijn Barn-Skiepna þiaud, veik-
lud

lud i Vesølld miñe, veinande bid
uñ Nаad; mig laangar ad sïaa
þaň Sooma, sïdar hvørs Von eg
aa, þa eg nuun lifa og liooma, Lijfs
med eilijfum Blooma, Kroſs-Her-
ra mijnum hiaa! Amen.

XXII. Psalmur.

Hvørſu ad þeir Fromu og Gudhræddu eru i ſijnum Kroſſe meir verder i Guds Auglite / eñ þeir Ogud legu i ſiñe Velgeingne.

Ton, Kom Ande Heilage, etc.

FAgnadu Saal mijn ſæl, Sorg laattu fara, Þeck fagra þeink og mæl, þijnum Lauſnara.

2. Angra Heims Eymd og Praa,

Þraa, þig alldrei skyllde, þvi þu ert hønum hiaa, i hædsta Gyllde.

3. Eirn krameñ Kross-Vesling, kiæraň Gud metur, Veralldar vijdum Hrijng, virder hñ betur.

4. Ef Guds þu aastundar, Elsku ad nioota, Ovinskap Veralldar, vijst muntu hlioota.

5. Þess Herra Himna-Raňs, Hiartad þitt bijde, Ast betre er þvi haňs, eñ øll Heimsens Prijde.

6. Mijns Guds ef ecke eg, eirn Barna være, hættaň Veralldar Veg, villtur eg fære.

7. Jeg kijs miñ HErra hier, helldur ad lijda, og medur helgum Her, Huggunar bijda.

8. Jørdeñ hier hrygger þa, sem Himensens eru, eñ Heims Børneñ hrekiast fraa, Himnaňa Veru.

9. Sijnum Gud Syne aň, so

maa

mꝏ þo greina, ad inesta mꝏtte
hañ, Mootlæte reina.

10 So añ Gud sijnum hier,
fyrgia þo meige, efalaust þar um
skipter, a Uppriſu Deige.

11. Þvi hærra Heimureñ, hef
ia þig kiñe, i Augum Gudsi þad
Siñ, ertu þvi miñe.

12. Eñ hier þott hrumur siert,
Heime glatadur, Guds i Auglite
ert, allvel Tignadur.

13. J þa Tign honum hiꝏ,
hefiast kañ eingeñ, utañ foracte
sꝏ, illra Heims Geinge.

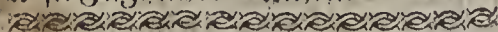
14. Fallvøllt su Virding er,
Verølld sem lienar, eñ hin, sem eig
um vier, alldreige rienar.

15. Ytra Heims Alit rijrt,
aungvañ Mañ stodar, eñ Tillit þitt
Herra hijrt, Heill Sꝏlu bodar.

16. Aumka þu Anaud mijn, O!
HErra

Herra mæte, hresse mig Hiartstod þijn Huggarenn sæte.

17. So þo eg syrge hier, Synd er gratande, O! Gud i einum þier, æ sie Fagnande. Amen!

XXIII. Psalmur.

Hvørnenn Madur skal hønd la med stundleg Audæfe/ og hugga sig i þeirra Misser

Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

Ecclud minn, Oriett eg giøre þier, ad giæde Heimsleg sem veitter mier, eg læt so blinda Augu mijn, Elskande sijdur Hættign þijn.

2. Eignar Herra ert þeirra þu, þott oss lofer ad hafa nu, Medferd þeirra, af millldre Naad, Magtenn er þijn og Yfer-Naad.

3. Vilier þu reidast veikur Mann,

Mañ, vid Drottēn, þo ad take hañ,
Eign sijna, sem þier ætte hiaa, aum
lega mun þier vegna þaa.

4. Packa hønum þu helldur
skallt, hañs þo ad verde Launed
vallt, ad hañ so leinge unte fry,
illum þier fyrr ad hallda þvi.

5. Laattu Drottens þier linda
Raad, Luckuñar hefur hañ Ein-
vallds Raad, gack þañ Veg, sem
hañ vijsar þier, hvert vel edur illa
fellur hier.

6. Audlegdar Raan hefur all-
margañ, a sijnum Veige leidriett-
añ, sem Gløtunar fyrre gieck þo
Stig; giæt ad ef sama hender þig.

7. Laat þig ei trega tapad Fie,
tak þu helldur med Packlæte, Vid-
leitne Guds og Vijsbending, sem
varna kañ þiñe Fordæming.

8. Mar skie ef hefder hallded
þu,

þu, horfinn þvi Fie þig aungrar nu, fyrer þeſs raungañ Fiaar-Samdraatt, fordæmdur hefder vera maatt.

9. Barn ſitt ef Faderen̄ feinge ſied, fara daarlega Bodan̄ med, ſkyllde han̄ lijda leinge þad, lieke ſier þeſſum Haaſka ad?

10. Saa Bode Mamon ſan̄ur er, ſijnklega ef þu med han̄ fer, Aund þijna kan̄ ad ſæra ſaa, ſie hønum ecke viked fraa.

11. Aura-Nægd Heims er Ey tur þad, all-marga hefur forgyftad; ſiertu fraa þeſſu Faare frij, fagnadu gladur Happe þvi.

12. Fare Heimur og Fijſn han̄s ill; fare mitt Gotz ſem DRotten̄ vill; i Hiarta mijnu hefe eg þig, HErra JEſu þad gledur mig.

13. Virdinga miſſer, Vina Af ſiovn,

sioon, Beilistinga og Avra Tion, aññad hvert þier til Æru vär, elleg ar mier til Betrunar.

14. O! Chrsteñ Madur adgiæt nu, ef soddañ Baga reiner þu, hygg vel ad hvort hañs hafer med, hrooplegum Glæpum tiluñed.

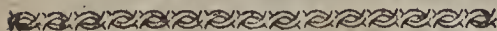
15. Eñ sie þad nu (sem ugger mig) uppvekia laattu soddañ þig, Angur þitt þa fyrer Aura-Hrun, ad Yðrunar Taarum verda mun.

16. Aura misser kañ alldrei hier, Angur so frekt ad veita þier, ad Eylijft Gots ei gledie meir, Gud lega ef þu lifer og deyr.

17. Hvor, sem Drotteñ miñ helldur hier, Heims epter Giæd-um ecke sier, fullrijkur ma vel seig-last saa, Saal mijn gyrnest þeim Heillum naa.

18. Ad þier lifande æ sie hier,

og hier deyande veittu mier, ꝼ ad fagnande þar hiaꝛ þier, þig ſie prijs ande uñ Allder! Amen.

V. Pſalmur.

Vorn Hug og Hiarta ſkul um vier feſta vid þaug Ei lijþu/ eñ ecke þaug Stund legu Audæfe.

Ton, Uñ Daudañ gief þu DRotteñ mier, etc.

O Madur hura þar uñ þu, þaug Kior og giørvoll Mæte, ſem hier i Heime hefur nu, Heilſa, Fie, Epterlæte, af Gude er þar til giefed þier, gyrnaſt ſo ad þu kiñer hier, eilijflegt Sælldar Sæte.

2. Sæll er ſa Madur, ſem hier kañ, ſijnu riett Gotze ad haga, ſialldſien er þo i Heime hañ, helld-

ur

ur miög adrer klaga; yfer Laanleyse Lijkamans; eñ leyna Faartækt þess iñra Mañs, til hañs ecke hyrda ad draga.

3. Vor dijrkeypta Saala ædre er, öllu Verralldar Smijde: heñe þvi Elska ecke ber, ef fallvallta Hei ms Prijde: i Audlegd er ei Hugar-Hægd; hiaa Christo Lijf og fulla Nægd, faa hañs Sander um̃ sijder.

4. Þijn Lijkamans Augu lijta Fied, Laan Heims og Verralldar Blooma; Hugskots Augunum horf þu med, aa Himneskañ Dijrdar Looma; hvør þeirre Skodan ecke añ, Aud þo hier hefde nægleg-añ, tapade hañ Saalar Sooma.

5. Konungsens Dotter Christneñ er, Christi Unnustañ hreina, hid iñra allañ Blooma ber, bestu Perlur, Gimsteina; fyrst þu nu hefur

hid Jñra allt, epter hvøriu hier leita skallt, vantar ei Vegsemd neina.

6. Fallvalltañ laattu ecke Aud, i Augum so glatt þier skijna, ad þad lifande Lijfsens Braud, lagt fyr er Saalu þijna, siaiande ecke siaier þu, siidar mun ecke betra eñ nu, ad hura um̃ Hage sijna.

7. Saa sem i Heimsens Hefd og Magt, Huggunar vill sier leita, og Hiarta sitt þar til hefur lagt, Holldlega ad vilia breita, aa Saalunñe Aumur seigiast maa, siñer hañ lijtt ad næra þaa; slijkt maa stoor Heimska heita.

8. Hvad dijrmætt er ad Heimsens Sid, og hier maa i Verølld siña, allt reiknar DRottenñ oflijted, i Verdlaun Barna siña; ædre Giæde hañ ætlar þeim, i þeim komanda nija Heim, um̃ Ar Eilijfdareñar-

9. Veralldar Barna Vellist-
ing, vid mig kiemur þvi ecke; um̃
lijd eg gladur Ovirding, af þvi eg
veit og þecke, hvor þiñ Tilgaangur
Herra er; Himneske Fader veit þu
mier, ad Blijda Heims mig ey
blecke.

10. Hiartad mitt gledst, eg hura
aa, Himneskañ Dyrdar Liooma,
Veralldar Priaale vikeñ fraa, vid
þañ Fognud og Blooma, gled eg
mig, nu þo gaange a´moot, Gud
miñ eg bid af Hiartans Root, veit
mier þa Sælld og Sooma.

11. Um̃ Veralldar Hefd eg
hyrde ei par, hafe eg þig JEsu
millde, umtu mier þiñar Adstodar,
ad elska þad best er skillde, Heims
Epterlæte, Audur og Fie, utañ þar
DRotteñ medur sie, allt er i aung
vu Gillde.

12. O! JEsu þu ert Audlegð mijn; aññarar ieg ei leita; gief mier að Eign og Arfleifð þijn, eg meige lijka heita, og prijsa i Lijfe þessu þig, þa muntu siðar gledia mig, i Hoop þiña Helgra Sveita! Amen.

XXV. Psalmur.

Hvørneñ Meñ skulu vær ast Abyrggiu/ eñ treista Gude: Utdreigeñ af Matth. 6. Cap.

Ton. Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc.

O! Madur heir hvad Herra þiñ, hefur lagt fyrer Skara siñ, af hvørium eirn þu ert: vijlsamur hañ vill ei siert, votta það hañs Kieñingar bert.

2. Gude einum og Mamon max, Maña so eingeñ Hlijðne tiax, að baudum þockneft þeim; gagn-

stædlegum Gudum tveim, gietur eingeñ þionad uñ Heim.

3. Illa þig leikur Audureñ, utvel þvi Gud fyrer Herra þiñ, og hlijdstu honum ad, af þvi ad Drottens Ord Blessad, øllu kiemur veglega af stad.

4. Øllum Skiepnum hañ Lijnkind lier, Lijfenu miñe Fædañ er, og Lijkama Hulning hañs: Volldug Augu Verndarans, vel siaa fyrer Naudsynium Mañs.

5. Lijf þier i Fyrstu liente hañ, lijka so Medøl fiña kañ, Hvar med þig fæde fætt, þvi hvad fyr giørde gietur hañ klætt, og grandvarlega Naudsyniar bætt.

6. Himensens Fugla hórf þu a, hverke uppskiera þeir nie sa: eñ DRotteñ allsheriar, fæder þaa og forsorgar, fær þier slijkt til I-

hugunar.

7. Avi! mitt Hiarta Angrast nu, Avi! hvad veik er Mañsens Trw, Skynlausum Skiepnum hiaa, naade HErrañ Hørmung þa, so hier ad mættum forsiaaler gaa.

8. Fuglarner urdu fyrre eñ Mañ, þvi Fuglunum aatte ad stijra hañ, eñ hvad þad illa fer? ad þeir betur honum hier, hallda þad sem riettvijslegt er.

9. Hvar fyrer villtu Vinur miñ, vijla so miøg uñ Klædnadeñ? lijttu aa Liliurnar, soddañ Prijde sijst þo bar, Salomon, þa rijkiande var.

10. Þu Veiktrwade vita maatt, vijst mune Gud a betra Haatt, forsorga þig, eñ þær, Oſku i Dag, eñ Grøs i Giær, Gud mune ecke

hafa

hafa 10 kiær.

11. Ahyggia sijst þvi orka maa, ad Alnar hærre være saa, er hana ydkar þraatt, soddañ Madur siaa þu aatt, Sorgan allre vara þig maatt.

12. Heideña Maña Art þad er, Ahyggiusamur ad vera hier; þar fyrer fellur saa, Christeñdoome klaarum fraa, er kvolar sig med Bwkforgar Praa.

13. Mein-Løstur þesse miøg er jafn; marger sem bera christed Nafn, fyrer Heimsens haala List, falla i Heidne eñ forsmaa Christ, faa so alldrei Hiñnaña Vist.

14. Alvaldañ Fodur eigum vier, uñhugad lætur hañ vera sier, uñ siña Barna Braud, Hrefnum fyr þau fæda baud, eñ siña skylldu þaug Hwngurs Naud.

15. Fyrſt hañ ſig nefna Fodur vañ, Fodur Hiarta bijr yfer hañ, fullu med Fodurs Aſt, ſem Elſkhug um ſijnum alldrei braaſt, ad þvi ſkulu Borneñ hañs dauſt.

16. Trweñ vor beſta Audlegd er; og hañ ſem lætur nægia ſier, full rijkur ſañaſt ſaa, eñ hiñ, ſem Bwkſorg elur aa, alldrei kañ þeim Heidre ad naa.

17. Okomnum Deige (Ord þad hallt:) alldrei þu Madur kvijda ſkallt, hañ ſijna Umhyggiu ber, hvors Dags næge Piauning þier; þu ert ecke raadande hier.

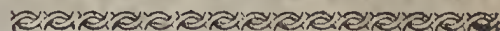
18. Eñ þo er boñud ecke ſw, Umhyggia, hvorre Von og Trw, ad ſilger; ydeñ Mañ, prijſar Gud, og giæda vañ, Gaafum ſijnum margfolldum hañ.

19. Himneſke Fader Hondeñ

þijn,

þijn, helge og blesse Verken mijn, oll so ad pockness þier, Abyggiu mig illre ver, ollu Grande forda þu mier.

20. Eg legg i þijna Liknar Hønd, Lijkaman bæde og mijna Ønd, treistande a þig eirn, gief ad eg sie Hiarta hreirn, Hæfke so mig ville ei neirn! Amen.

XXVI. Psalmur.

Under Guds Blessan eru aller Hluter komner.

Ton Oviñanleg Borg er vor Gud. etc.

Syngdu lof DRottne, Saala mijn, sem þig af Naad skapade, keipte sijdan ur Kvol og Pijn, Kvittun og Frid bodade, og verndar en i Dag, allan þin lijfsens Hag, af skiærre Elsku og Naad, allt bless

 ande

ande þitt Raad, sem naakvæmur Fostur Fader.

2. Hañ hefur siñe Hende i, Himens og Jardar Geinge, og med Skiepnunum skipter þvi, skiniad hvør uñ þad feinge, hañs Blessan er þad allt, æ vid hvøria þier hallt, þo Heimur hafne þier, Herrañ þad veit og sier, Huggare er añar eingeñ.

3. Avi! Hvad blinder erum vier, optlega so dæmande, ad Aud legd su, er eslum vier, Utvegum sie packande: Næring ef noogleg siest, Raad Guds vier treistum best, eñ skule oss skorta þraatt, skinum vier harla faatt, Uñsioon hañs Orgleimande.

4. Sañchristnum Mañe soomer þvi, sinum Gude ad trwa, og Medoleñ vid hañs Otta i, ærbygginlaust

inlaust ad bwa; O! Madur ei þvi
gleim, ad DRotten rædur þeim,
treistu þaug ecke a; ellegar þar ad
gax, ad hañ kañ øllu ad snwa.

5. Ef Fatækur þu og aum-
nr ert, aungvu skillder þu kvijda,
rijkañ þig DRotteñ gietur giort,
gyrnest þu hañs ad bijda; Agar i
Eydestad, ein matte saña þad;
Uñbreiting eins fieck þa, Eckiañ i
Sarepta. sia hier Guds Blessan
an blijda.

6. Gud skoop af aungvu Efne
þig, ættu þar af ad læra, ad hañs
Alvitra vollduglig, vel kañ þig eñ
ad næra; og hañ sem allt til hier,
Uñsorgun veitte þier, eñ kañ nu
Efe þijn, ad uppliwka Hende sijn,
og þier Fædu ad færa.

7. Blessade Fader, Blessan
þijn, blesse Verk Handa miña, Vil

iä sinne og Verkum mijn, til Vitnesburda þiña; Andlegañ auk mier Ploog, allt hefe eg þa noog: auka i Elsku mig, og uñ mier ad prijsa þig, uñ Ar Eilijfdareñar! Amen

XXVII. Psalmur.

Hvørneñ Madur skal haga sier tid atrer Kross þiadar Mañeskiur.

Ton, Ofañ af Himnum hier kom eg, etc.

ÞU skyllder Madur miñast a, Mailsgrein þijns HErra, og vel ad gaa, hvad þu gyrnest ad giort sie þigr, giora Naunga þijnum ber.

2. Hvørneñ þad gange Heimei, hellst er klagande yfer þvi; ef Luckañ sier fraa einum snijr, Astvina Dygdeñ lijka flijr.

3. Eñ þu sem gyrneſt Guds þijns Raad, geym þu þesse hans Sonar Raad, ſkodande hvør þijn Skyll da er, ſkule þiñ Broder reynaſt hier

4. Attu i fyrſtu ad elſka hañ, Adſtodarlauſa veika Mañ, Hiartad þitt til hañs liooſt og leynt, laat vera af øllum Kala hreint.

5. Vite hañ ſig kiæran vera þier, veikre Mañkind þad Huggun er, til harmanda Ogied ei hafdu neins, hvør veit nema þu verder eins.

6. Ordunum ſkalltu eirn Veg med, aumkunarſamt þitt byrta Gied; hugga þijns Brodurs ſærda Saal, og ſetia hønum fyrer Gudlegt Maal.

7. Aumkadu hañ med Andſvar þeckt, er hønum þad til Lijknar freckt: ſaa Chriſtnum ecke ſamharmar,

Sañ-Christed Hiarta ecke bar.

8. J Pridia Maata, alldrei gleym, Elskuñar Verk ad sijna heim, sem HErrañ under siñ kiære Kross: krefur þess Gud af øllum oss.

9. Neñ þijnum Hug til rijka Mañs, Naader, ad fordast Vijte hañs, Lazarum fyrerlijta vañ, i Loga eilijfum siaalfur brañ.

10. Siaae Fullrijkur Faatækañ, Fiaarmaa Ølmusa gledia hañ, hrumañ ef lijta Heilbrigder, til Heilsuñar styrkia aptur ber.

11. Vid þijns Naaunga mykled Mein, Mañ-Hiaalp ef ecke stodar nein; aastrijkum Huga aafrañ hallt, og fyrer hønum bidia skallt.

12. Ef þu so añast aumañ hier, og hañs Naudsynium fyrersier, Astverk þitt mun ei Olaunad, endurgiallda vill DRottenñ þad.

13. Veitt og giefen han vill þier sie, Vernd og Blessan a Jørdunne, en sijdar medur Utvølldum, Æra og Glede i Himnenum.

14. Hner sem ecke hyra um þar, HErrans Brædrum ei sina par, Elskune Gagn sitt meta meir, Mordingiar rietter eru þeir.

15. Þeir munu lijka Laun sijn faa, Lazari Brædrum skyllder fraa, wtsnarader i eilijft Baal, Urskurdar soddan Gudlegt Maal.

16. O JEsu gief oss Anda þann, i Elsku vid þig og Naungann, Munn, Hønd, og Hiarta hreintrwad, hiaa oss sem laate filgiast ad! Amen.

XXVIII. Psalmur.

Hvørnenn vier skulum haga

oss

oſſ vid Gud / ad Kroſſen um affſtødnum.

Ton, heidrum vier Gud af Hug og Saal etc.

Mijn Saala DRottne þacka þu, þiñe Hormung ſem liette nu: Fagnande ſkalltu ſwo til þeſſ, Frelſuneñ krefur Packlætes, fyrer End urlijſgunar haaleitt Hnoſſ, af Hiarta ber nu ad ſeigia oſſ: Lof ſie Gude fyrer lideñ Kroſſ.

2. Veralldar Born þa Harma hier, heita veinande fyrer ſier, margur þa lofa miklu vañ, miña vard af, þa frelſteſt hañ, ad heita Gude, eñ hallda ſijſt, hvorium Mañe til Syndar ſnijſt, þad ſkullu Guds Born varaſt vijſt.

3. Af Ymſu Bøle hreinſaſt hier, hvad marger Tiju Forſpillter? þeirra a medal ey nema Eirn, apt-

aptur snijr þo hañ verde hreirn; so fer oss midur eñ Samverskum, sem þo Riettchristied Nafn berum, Guds vors Reide so uppegnum.

4. Obacklaatur ef ertu nu, Afgiafer DRottens hindrar þu, sem hañ þo añars hefde sendt: hiñ sem þackar sier aldur lient, Gudlegañ Orleik Orvar saa, ad þvi mijn Saal i Tijma gaa, þegar Herrm ungeñhverfur fraa.

5. Eins Lijkameñ og Saaleñ sie, samlind i Hiartans Packlæte, aller Limer þijns Lijkama, Lof DRottens skulu vegsama; Hvor þier hiaalpa med Verke vañ, i Verkunum skalltu prijsa hañ, Tunga þijn skal og tigna hañ.

6. Nu skallt vita ad Packlæted, þar nema Ydran filge med, og Leidrietting þijns Lifnadar, lijtt orkande

orkande hiar Gude var, er þad honum sem añad Gis, aflande Hefndar Riettlætes, twøfalldast þa þitt firra Slis.

7. Hafe Gud mijnum Harme og Pijn, hægt ad naadugum Vilia sijn, mier skal vera þad Maal-tæke, i miñe og Hiarta vakande, lifande Gud mig leisa vañ; Lofa og dyrka vil eg hañ, bæde uñ Heim og Himna Rañ.

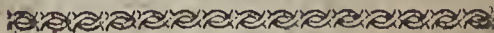
8. Ad þijnum Krosse endudum, ødrum hialpa þu Naudstødd um, set þeim fyrer þa somu Raad, sem þiñ betrade Hag og Raad, eins væger DRottiñ þeim og þier, þeir ef hañs bijda støduger, sæll er sa Madur þad giører.

9. J Pridia Maata þad minstu, þañ Kross sem burt er horfeñ nu, alla Tijd Lijfsens epter þad,

LE Lat vera pitt Miñes Blad,
Syndena ad varast, vel piin gæ,
Verølld ad gleima, Holld ad piæ,
og Himnariike ad hyra uppa.

10. Ef pu nu syndgar upphiedañ, añad verra pig henda kañ, pessu ef sporna villder vid, viist er pier Gudlegt Fullttinged: hier uñ af Hiarta eirneñ ætt, Andvarp ande ad bidia prætt; Syng pvi fagnande a soddañ Hætt:

11. Herra JEsu eg heidra pig, hefur pu kient i Brioosste uñ mig, send mier nu piina sætu Naad, so eg kuñe mitt bæta Raad, ad miñ Lifnadur pockñest pier, pier so eg gladur life hier, Gud miñ Blessad ur uñ Allder! Amen.

XXIX. Psalmur.

Hvørs vier høfum oss ad vænta ad Krossenum enduðum.

Ton, Fader a Himna Hæd, etc.

Gleð þig mijn Saal og siaa, Sæ-
lu og Hartign þa, i hvøria Uuñ-
leid straunga, iñ faum vier ad
gaunga.

2. Guds einka Elsku Son, oss
gaf þa Sælldar-Von, fyrst vier
hañs Frelses bijdum, forgiefens
ecke lijdum.

3. Hañ hefur heited oss, hier
sem nu lijdum Kross, Himneskrar
Sælldar Sæte, Sooma og Ept-
erlæte.

4. Himnesk er Hartign sw, hv-
er skyllde ecke nu, fyrer soddañ Sæ-
lu strijda, Sorg og Hørmungar
lijda?

5.

5. Sancte Paall seiger bert, Samjafnadar ad vert, sie ecke sitt Mootlæte, vid soddañ Fegurdar Mæte.

6. Gledievst þvi grætner Meñ, gledieſt, þad ſeige eg eñ, ydar ængrudu Giede, uñſnijr JEſus i Glede.

7. Litla Stund lijdum vier, litla Armædu hier: Eilijfdeñ epter kiemur, ãllt þetta burtu nemur.

8. Hun gledur Heyrn og Mail, hun kiæter Lijf og Saal, þa ſkal uñ Eilijfd alla, alldrei nein Sorg til falla.

9. Hende mig Hugrauner, hroſa villde eg mier, af þvi eg veit ſæ Vegur, verdur mier bærelegur.

10. Auil mun hañs Ending good, af þvi ad Lambſens Blood, ſælañ mun Sigur giefa, ſijſt vil eg

þar um̃ eſa.

11. Hvør Chriſteñ kijs ad fær, Coronu DRottne hiar, til heñar verdur ad viña, vilie hañ Sælldet fiña.

12. Hvør ſem hier Verolld vañ, virda mun DRotteñ hañ, Ovalltrar Æru Sætes, og Coronu Riettlætes.

13. Korona kallaſt nu, Kior Tign og Prijde ſu, vier hvoria i Vonum eigum, vita ſo þar af meigum

14. Oſſ JEſus añ til ſans; erum vier Brwdur hũs; þa mun vor hefiaſt Hagur, Hætijd og Brullaups Dagur.

15. Erum vier ordner þar, Andleger Konungar; hier af Korona heiter, Heill ſu oſſ DRotteñ veiter.

16. Krynder vier verdum þar, vid

vidlijkt og Sigrarar, wr Kijfe komner erum, Koronu Dyrdar berum.

17. Oseigianlegast er, allt hvad þar medfilger, Heilsa, Lijf, Blijda, Bloome, Blessan, Kraptur og Soo me.

18. Siaa þu nu, særde Mañ, hvad sæta Ending fañ, sællra Guds Barna Graatur, giæt þess, og vertu Kaatur.

19. O JEsu, untu mier, ad strijda þañeñ hier, ad Dyrd og Hæ tign hreina, hiaa þier fæe eg ad Reina! Amen.

XXX. Psalmur.

Um Farsælld Eylijfs Lijfs.

Ton, Heill Helgra Maña, etc.

EYa! mig gledur, Eilijfd Frid boande, sw Von mig sedur, i Sorg

um hier þreiande, Utvølldum med ur, Augunum reñande, af Heims Hrygdar Lande.

2. Er þar Uppskiera; eilijfs Hai-fagnadar, Dyrdar vijs Vera, Vegsemd Hai allstadar, Sigur Lijn bera, Saaler heim kalladar, i Gude gladar.

3. Þar er Sælld, Soome, Samlinde og Fridur, Blessan og Bloome, Børn sijn Herrañ stidur; saa Lijfsens Liooine, legst þo alldrei nidur, Utvallda vidur.

4. Þar mun eg skoda, þig miñ Herra sæte, vidskileñ Voda, vafeñ Epterlæte, sw Sioon mier bodar Saalar ædstu Kiæte, og Bøl allt bæter.

5. Hier sijna reinda, seim þa Fagurt Liooma, vel sær þar greinda, Verañ Guddooms Frooma, þa

vier og leinda, peckium Herrans Dooma, med sætum Sooma.

6. Andlit Guds blijda, aller vier þar siaum, horseñ er Strijda, Hofn þa Lijfsens naum, ongvu er ad Kvijda, allt þar lijta faum, þad sem nu þraum.

7. Einglarner skijna, oss þar samfagnande, hver mun þar sijna Hiartans Lyst fremiande, utrijmd er Pijna, Eya! sam-sijngiande, geimder fra Grande.

8. Ond vora kiæter, Asiaun Guds blijdasta, hvorskins Medlæte, hofum þar sælasta, Angur upp ræter, Eingla Raust sætasta, og Ast Jñdælasta.

9. Pa mun Lijkame, i Lioose fegru glansa, hreiñ, Sooma samur, sijngia, Spila og Dansa, a þeim Har-Frama, oss mun sialfsa

stanja, aun Vijls og Vansa.

10. Outskijranleg, eru þesse Giæde, og omissanleg, ollum sem þeim næde, miæg Gledemañleg, mørg og Eilijf bæde, sem helg herma Fræde.

11. Allt uppfillande, O!miñ JEsu Goode, kom Lidleggiande, leistum þijnu Bloode, Muñur og Ande miñ jafnañ samhlioode, og Lof þitt Lioode! Amen.

****

Til Adgiætnes.

EFter þad bued var alldeiles ad þryckia þessa Kross-Skoola Psalma, hefur eitt miklu ægiæt ara Exemplar uppspurst, er eg vona Authographum sem Meñ ecke af vissu, þa þesser Psalmar voru fyrst under Pressuna lagder; Þar fyrer vite Goodfus Lesare, ad ef nockud mætte ærfatt siñast i Skalld-skapnum, Hliood-støsum og Orda Tiltæke, þa er þad hverke ad kieña Auctori nie Correctori, helldur þvi Rang skrifada Manuscripto, epter hveriu þeir þryckter eru.

S: Magnus son.

